

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0400/2011

24. 11. 2011

POROČILO

o pregledu evropske sosedске politike
(2011/2157(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalca: Marek Siwiec in Mário David

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ	25
MNENJE ODBORA ZA PRORAČUN.....	28
MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE.....	32
MNENJE ODBORA ZA INDUSTRIJO, RAZISKAVE IN ENERGETIKO	37
MNENJE ODBORA ZA REGIONALNI RAZVOJ.....	42
MNENJE ODBORA ZA KULTURO IN IZOBRAŽEVANJE.....	46
MNENJE ODBORA ZA DRŽAVLJANSKE SVOBOŠČINE, PRAVOSODJE IN NOTRANJE ZADEVE 51	
MNENJE ODBORA ZA USTAVNE ZADEVE.....	54
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU.....	57

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o pregledu evropske sosedске politike (2011/2157(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju skupnih poročil Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o novem odzivu na spremembe v sosedstvu (KOM(2011)0303) z dne 25. maja 2011 in o partnerstvu za demokracijo in skupno blaginjo z državami južnega Sredozemlja (KOM(2011)0200) z dne 8. marca 2011,
- ob upoštevanju sporočil Komisije z dne 11. marca 2003 z naslovom „Razširjena Evropa – sosedstvo: nov okvir za odnose EU z njenimi vzhodnimi in južnimi sosedami (KOM(2003)0104), o evropski sosedski politiki – strateški dokument z dne 12. maja 2004 (KOM(2004)0373), o krepitvi evropske sosedске politike z dne 4. decembra 2006 (KOM(2006)0726), o močni evropski sosedski politiki z dne 5. decembra 2007 (KOM(2007)0774), o vzhodnem partnerstvu z dne 3. decembra 2008 (KOM(2008)0823), o barcelonskem procesu: Unija za Sredozemlje z dne 20. maja 2008 (KOM(2008)0319), o pregledu evropske sosedске politike (ESP) z dne 12. maja 2010 (KOM(2010)0207) in o dialogu o migracijah, mobilnosti in varnosti z državami južnega Sredozemlja z dne 24. maja 2011 (KOM(2011)0292),
- ob upoštevanju razvoja evropske sosedске politike od leta 2004, zlasti poročil Komisije o napredku na področju njenega izvajanja,
- ob upoštevanju akcijskih načrtov, sprejetih z Egiptom, Izraelom, Jordanijo, Libanonom, Marokom, Palestinsko upravo, Tunizijo, Armenijo, Azerbajdžanom, Gruzijo in Moldavijo ter pridružitvenega načrta, sprejetega z Ukrajino,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve o evropski sosedski politiki z dne 26. julija 2010 in 20. junija 2011 ter sklepov Sveta za zunanje zadeve/trgovino z dne 26. septembra 2011,
- ob upoštevanju sklepov s seje zunanjih ministrov vzhodnega partnerstva z dne 13. decembra 2010,
- ob upoštevanju skupne izjave z vrhunškega srečanja o vzhodnem partnerstvu, ki je potekalo v Pragi 7. maja 2009, in skupne izjave z vrhunškega srečanja o vzhodnem partnerstvu, ki je potekalo v Varšavi 29. in 30. septembra 2011,
- ob upoštevanju barcelonske deklaracije o ustanovitvi evro-sredozemskega partnerstva, sprejete na evro-sredozemski konferenci ministrov za zunanje zadeve, ki je potekala v Barceloni 27. in 28. novembra 1995,
- ob upoštevanju soglasja k barcelonskemu procesu: Unija za Sredozemlje s strani Evropskega sveta v Bruslju 13. in 14. marca 2008,
- ob upoštevanju izjave z vrhunškega srečanja za Sredozemlje, ki je potekalo 13. julija 2008

v Parizu,

- ob upoštevanju sklepov pridružitvenega sveta EU-Maroko z dne 13. oktobra 2008, ki je Maroku podelil prednostni status,
- ob upoštevanju sklepov pridružitvenega sveta EU-Jordanija z dne 26. oktobra 2010, ki je Jordaniji podelil prednostni status,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1638/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o splošnih določbah o ustanovitvi Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva¹,
- ob upoštevanju svoje pisne izjave št. 15/2011 z dne 27. septembra 2011 o oblikovanju evro-sredozemskih programov Erasmus in Leonardo da Vinci,
- ob upoštevanju posebnega poročila Računskega sodišča št. 13/2010 „Ali se je novi evropski instrument sosedstva in partnerstva na Južnem Kavkazu (Armenija, Azerbajdžan, Gruzija) začel uspešno izvajati in ali prinaša rezultate?“,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2011/424/SZVP z dne 18. julija 2011 o imenovanju posebnega predstavnika Evropske unije za regijo južnega Sredozemlja² in Sklepa Sveta 2011/518/SZVP z dne 25. avgusta 2011 o imenovanju posebnega predstavnika Evropske unije za Južni Kavkaz in za krizo v Gruziji³,
- ob upoštevanju resolucij o pregledu evropske sosedске politike – vzhodna dimenzija in pregledu evropske sosedске politike – južni sklop z dne 7. aprila 2011 (B7-0198/2011 in B7-0199/2011),
- ob upoštevanju resolucij o evropski sosedski politiki (ESP) z dne 19. januarja 2006⁴, o krepitvi ESP z dne 15. novembra 2007⁵, o Evropskem sosedskem in partnerskem instrumentu (ENPI) z dne 6. julija 2006⁶, o letnem poročilu Sveta Evropskemu parlamentu o glavnih vidikih in osnovnih usmeritvah SZVP z dne 5. junija 2008⁷, o pregledu Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva z dne 19. februarja 2009⁸, o barcelonskem procesu: Unija za Sredozemlje⁹, o pristopu k regionalni politiki za Črno morje z dne 17. januarja 2008¹⁰, o strategiji EU za Črno morje z dne 20. januarja 2011¹¹, o Uniji za Sredozemlje z dne 20. maja 2010¹², o nujnosti evropske strategije za južni

¹ UL L 310, 9.11.2006, str. 1.

² UL L 188, 19.7.2011.

³ UL L 211, 27.8.2011.

⁴ UL C 287 E, 19.1.2006, str. 312.

⁵ UL C 282 E, 6.11.2008, str. 443.

⁶ UL C 303 E, 13.12.2006, str. 760.

⁷ UL C 285 E, 26.11.2009, str. 11.

⁸ UL C 76 E, 25.3.2010, str. 83.

⁹ UL C 76 E, 25.3.2010, str. 76.

¹⁰ UL C 41 E, 19.2.2009, str. 64.

¹¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0025.

¹² Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0192.

Kavkaz z dne 20. maja 2010¹, o stanju reke Jordan s posebnim poudarkom na območju njenega spodnjega toka z dne 9. septembra 2010², o razmerah v Tuniziji z dne 3. februarja 2011³, o razmerah v Egiptu z dne 17. februarja 2011⁴, o južnem sosedstvu, zlasti Libiji, vključno s humanitarnimi vidiki z dne 10. marca 2011⁵, o Siriji, Jemnu in Bahrajnu glede na splošne razmere v arabskem svetu in Severni Afriki z dne 7. julija 2011, o razmerah v Belorusiji in vseh prejšnjih resolucij o Belorusiji z dne 15. septembra 2011 in 20. januarja 2011, in o razmerah v Libiji⁶ in razmerah v Siriji z dne 15. septembra⁷,

- ob upoštevanju priporočil, ki so jih sprejeli odbori parlamentarne skupščine Unije za Sredozemlje na sedmem plenarnem zasedanju, ki je potekalo v Rimu 3. in 4. marca 2011,
 - ob upoštevanju ustanovnega akta parlamentarne skupščine evropske sosedске politike za vzhod (EURONEST) z dne 3. maja 2011,
 - ob upoštevanju sklepov ustanovne seje Evro-sredozemske regionalne in lokalne skupščine v Barceloni z dne 21. januarja 2010,
 - ob upoštevanju svoje resolucije o kulturnih razsežnostih zunanjega delovanja EU (2010/2161(INI))⁸,
 - ob upoštevanju evropske agende za kulturo v svetu globalizacije (KOM(2007)0242),
 - ob upoštevanju členov 8 in 21 Pogodbe o Evropski uniji,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora zunanje zadeve ter mnenj Odbora za razvoj, Odbora za proračun, Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, Odbora za regionalni razvoj, Odbora za kulturo in izobraževanje, Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter Odbora za ustavne zadeve (A7-0400/2011),
- A. ker so spoštovanje in spodbujanje demokracije in človekovih pravic –, zlasti pravic žensk, otrok in manjšin – pravice ter pravne države, temeljnih svoboščin – in s tem svobode govora, vesti, veroizpovedi, spolne usmerjenosti, združevanja in medijev, vključno z neomejenim dostopom do informacij, komunikacij in interneta, krepitev civilne družbe, varnost – vključno z mirnim reševanjem sporov in dobrimi sosedskimi odnosi –, demokratična stabilnost, blaginja, pravična porazdelitev dohodka, bogastva in možnosti, socialna kohezija, boj proti korupciji in spodbujanje dobrega upravljanja in trajnostnega

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0193.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0314.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0038.

⁴ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0064.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0095.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0386.

⁷ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0387.

⁸ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0239.

razvoja temeljna načela in cilji Evropske unije, ki morajo sestavljati skupne vrednote in biti v središču pregleda evropske sosedске politike;

- B. ker je v največjem interesu EU, da ima visoke cilje glede gospodarskega sodelovanja in da sprejme strategijo, ki bo v obojestransko korist, odgovorna in prilagodljiva ter bo temeljila na podpori demokratičnega prehoda in zaščite človekovih pravic, pri čemer se mora učiti iz neuspehov in napak politike EU in držav članic, zlasti glede samozadovoljnega pristopa do avtoritarnih režimov v južnem sosedstvu, katerega izkušnje kažejo, da mora celotna evropska sosedska politika temeljiti na vrednosti;
- C. ker bi morali v teh novih razmerah dati nov zagon odnosom s temi državami na podlagi sodelovanja, ki se osredotoča na demokracijo in blaginjo na obeh straneh Sredozemskega morja in ne le na varnost in nadzor migracij;
- D. ker je bila Unija za Sredozemlje ustanovljena z ambicioznim ciljem, da postane trajni instrument za krepitev odnosov z državami južnega sosedstva, ki nadomešča nekdanji barcelonski proces z namenom okrepiti prizadevanja v okviru tega procesa in njihovo vidnost;
- E. ker je sodelovanje v okviru parlamentarne skupščine EURONEST, ki deluje kot platforma za izmenjavo mnenj, namenjena doseganju pozitivnih učinkov, iskanju skupnih stališč glede svetovnih izzivov našega časa, povezanih z demokracijo, politiko, ekonomijo, zanesljivostjo oskrbe z energijo in socialnimi zadevami, in krepitvi vezi med državami v regiji in z EU;
- F. ker člen 49 PDEU določa, da vsaka evropska država, ki spoštuje vrednote, na katerih temelji EU, in sicer demokracijo, vladavino prava ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, in se zavzema za spodbujanje teh vrednot, lahko zaprosi za članstvo v Uniji,
- G. ker je za poglobljene odnose potrebno skleniti jasne in preizkušene zaveze k reformam, s katerimi bi dosegli opazen napredek pri izpolnjevanju vnaprej določenih meril,
- H. ker bi se EU za uresničitev svojih prizadevanj in glede na dogodke v tej regiji morala opremiti s prožnimi in ustrezno financiranimi instrumenti ter pri tem prednostno upoštevati optimalno uporabo obstoječih finančnih instrumentov;
- I. ker so se učinki gospodarske in finančne krize pridružili obstoječim političnim in socialnim izzivom v partnerskih državah, povezanim zlasti z brezposelnostjo; ker je v skupnem interesu teh držav in EU, da se znižajo stopnje brezposelnosti v regiji in da se tamkajšnjim prebivalcem, zlasti ženskam, mladim in prebivalcem podeželja, da upanje za prihodnost,
- J. ker je Evropski parlament s svojo pisno izjavo 15/2011 z dne 27. septembra 2011 podprl oblikovanje evro-sredozemskih programov Erasmus in Leonardo da Vinci;
- 1. z veseljem pozdravlja skupna sporočila Komisije in visoke predstavnice EU za zunanje zadeve in varnostno politiko o novem odzivu na spremembe v sosedstvu in o partnerstvu za demokracijo in skupno blaginjo z državami južnega Sredozemlja ter pristop, ki ga ta

dokumenta vsebujeta, posebno načela vzajemne odgovornosti in skupne zavezanosti univerzalnim vrednotam človekovih pravic, demokracije in pravne države, kot tudi pogoje in posamičen pristop do držav partneric, napredek večstranskega in podregijskega sodelovanja ter načelo nadaljnjega vključevanja družb znotraj evropske sosedске politike;

2. se zaveda evropskih upov in izbire nekaterih partnerjev Evrope ter zavezanosti izgradnji trdne in trajnostne demokracije ter poudarja, da je treba oblikovati nova jasna razmerja med državami članicami EU in državami vzhodnega partnerstva, pri čemer je treba podpreti njihova prizadevanja za utrditev trajnostnih demokracij in tržnih gospodarstev;
3. kljub temu vztraja, da je treba sosednjim državam zagotoviti oprijemljive in verodostojne spodbude za vključitev v doseganje skupnega cilja, ki je izgradnja trdne demokracije, in da bi moralo razlikovanje na podlagi političnih, gospodarskih in družbenih razmer, uspešnosti in dosežkov posameznih držav temeljiti na jasno določenih, ocenljivih in redno spremljanih merilih za vsako posamezno državo partnerico; v zvezi s tem poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj merila, ki so določena v skupnem sporočilu, obravnavata kot cilje, ki jih je treba doseči, medtem ko je treba za ocenjevanje doseženega napredka opredeliti bolj specifična, merljiva, dosegljiva in časovno opredeljena merila uspešnosti, pri čemer sta izhodišči za južno in vzhodno soseščino drugačni; meni, da k rezultatom usmerjena politika potrebuje jasnejšo metodologijo določanja meril in poudarja, da je treba oblikovati ustrezne mehanizme spremljanja za ocenjevanje napredka držav evropske sosedске politike; poudarja, da se mora ta pristop odražati v strukturi akcijskih načrtov evropske sosedске politike in v povezanih letnih poročilih o napredku;
4. meni, da je revizija evropske sosedске politike za Evropsko unijo priložnost, da učinkovito izpolni svoje cilje in spoštuje svoje vrednote, kot določajo člani 2, 3, 6, 8 in 21 Pogodbe o EU;
5. poudarja, da čeprav se politika Unije na področju razvojnega sodelovanja uvršča med načela in cilje zunanjega delovanja Unije, in s tem tudi v okvir evropske sosedске politike, ima Unija kljub temu ustavno dolžnost, določeno v drugi alineji člena 208(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, da upošteva cilje razvojnega sodelovanja pri izvajanju politik, ki bi lahko vplivale na države v razvoju; zato nemudoma poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj pri izvajanju evropske sosedске politike tako v državah partnericah vzhodnega kot tudi južnega sosedstva nikoli ne pozabita na cilje zmanjšanja in na koncu izkoreninjenja revščine;
6. podpira združitvev področij zunanje politike in politike pomoči, ki sta bili v evropski sosedski politiki prej ločeni; želi si okrepljeno mrežo institucionalnih ureditev, ki bo stabilna, ekonomična in namenjena razvoju tesnejšega gospodarskega in političnega povezovanja med sodelujočimi stranmi, vključno z uskladitvijo vrednot v vseh mednarodnih forumih – zlasti v Združenih narodih – z vrednotami Evropske unije;

Trdna demokracija in partnerstvo z družbami

7. čeprav EU ne želi vsiljevati modela ali hitrega recepta za politične reforme, poudarja, da evropska sosedska politika temelji na skupnih vrednotah, skupni pripadnosti, vzajemni odgovornosti in zavezanosti demokraciji, človekovim pravicam, vladavini prava, boju

proti korupciji, tržnemu gospodarstvu in dobremu upravljanju ter spoštovanju teh vrednot;

8. poudarja pomembnost dejavnih in neodvisnih organizacij civilne družbe za demokracijo, vključno s socialnimi partnerji; poudarja pomen dialoga in ustreznega financiranja Evropskega sosedskega instrumenta za organizacije civilne družbe, poudarja, da je treba okrepiti partnerstvo med EU in državami evropske sosedske politike ter med civilnimi družbami, da bi omogočili izgradnjo delujočih demokracij, spodbudili reforme in trajnostno gospodarsko rast; poudarja, da morajo biti ta partnerstva s civilno družbo vključujoča, pri čemer morajo vključevati še zlasti predstavnike organizacij žensk in manjšin; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj podpirata parlamente, lokalne in regionalne oblasti ter civilno družbo pri njihovih prizadevanjih, da bi imeli ustrezno vlogo pri oblikovanju strategij evropske sosedske politike, zagotavljanju odgovornosti vlad ter spremljanju in ocenjevanju preteklega delovanja in doseženih rezultatov;
9. poudarja pomen vzpostavljanja partnerstva s civilnimi družbami za spodbujanje sprememb in demokratizacije; ob tem se seznanja z dodelitvijo 22 milijonov evrov za mehanizem za spodbujanje razvoja civilne družbe (CSF) v obdobju 2011–2013 in upa, da bo v naslednjem večletnem finančnem okvirju mehanizem bolje financiran; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj bolje pojasnita obseg in cilje potencialnega mehanizma za spodbujanje razvoja civilne družbe ter zahteva več pojasnil v zvezi z dopolnjevanjem med mehanizmom za spodbujanje razvoja civilne družbe ter evropsko pobudo za demokracijo in človekove pravice in evropskim instrumentom sosedstva in partnerstva; ugotavlja, da je treba opredeliti tudi instrumente za konkretno podporo verskim in etničnim manjšinam na področjih, ki jih pobuda zadeva; priporoča, da se s tem mehanizmom izboljša delovanje foruma civilne družba v okviru vzhodnega partnerstva in se po možnosti tak forum oblikuje tudi za države partnerice na jugu;
10. pozdravlja predlog Evropske ustanove za demokracijo, ki je primeren odgovor na glasne zahteve prebivalcev sosednjih držav po demokraciji; poudarja, da bi to moral biti prilagodljiv, hiter in ciljno usmerjen podporni mehanizem in da bi moral dopolnjevati že obstoječe instrumente EU in vzorno delo starih političnih ali nepolitičnih ustanov v Evropi in organizacij civilne družbe, saj morajo biti cilji te pobude oprijemljivi rezultati; poudarja, da Evropska ustanova za demokracijo ne sme ovirati ali podvajati dejavnosti, že začelih v okviru teh ustanov ali obstoječih evropskih programov, kot je evropski instrument za demokracijo in človekove pravice; poudarja, da morata biti obseg njenega dela in organiziranost jasno opredeljena, sestava in postopki pa enostavni in jasni; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, Komisijo in poljsko predsedstvo, naj predstavijo jasno razmejitev pristojnosti prihodnje Evropske ustanove za demokracijo v razmerju do teh instrumentov in okvirov; vztraja pri pravici pregleda in vključitvi Evropskega parlamenta v njeno strukturo upravljanja, da bi pomagal določiti letne cilje, prednostne naloge, pričakovane rezultate in dodeljena sredstva na splošno ter sodeloval pri nadzoru dejavnosti; izraža pomisleke glede dejstva, da bi se prihodnji sklad lahko delno ali v celoti financiral z drugimi sredstvi, ne iz proračuna EU, in znova opozarja na pravico proračunskega organa, da spremlja in nadzira izvrševanje tega sklada; zato zahteva pojasnilo Komisije in Sveta v zvezi s tem.
11. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj v okviru njunega novega

pristopa, ki temelji na načelu „več za več“ na podlagi dosežkov, še naprej spodbujata vse oblike političnih reform, pri čemer naj upoštevata potrebe in raven gospodarskega in družbenega razvoja posamezne države partnerice; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, da poskrbita za jasno metodologijo in podrobna merila za ocenjevanje rezultatov glede spoštovanja demokracije in človekovih pravic (vključno zlasti s svobodo govora, vesti, veroizpovedi, združevanja in medijev) in njihovega spodbujanja v teh državah in da pripravita redna in dovolj podrobna poročila, ki bodo osnova za dodelitev finančnih sredstev, v skladu z načelom „več za več“ na podlagi dosežkov; zahteva, da se ta vrednotenja vključijo v poročila o napredku evropske sosedске politike in letno predložijo Odboru za zunanje zadeve; vztraja, da je organizacije civilne družbe treba sistematično vključiti v vse stopnje postopka pregleda; meni, da ta pristop, ki temelji na dosežkih, pomeni tudi „manj za manj“, in znova zahteva učinkovito izvajanje klavzule o človekovih pravicah in demokraciji v sporazumih EU s tretjimi državami;

12. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj zagotovita več informacij o tem, kako uresničiti načelo vzajemne odgovornosti;
13. meni, da bi morali stanje spoštovanja človekovih pravic stalno spremljati, zlasti v povezavi s pravicami otrok, žensk in manjšin, in z vsemi državami partnericami izvajati dialoge o človekovih pravicah ter da bi v prilogo letnega poročila o napredku vsake države partnerice morali vključiti letno oceno stanja in izide dialogov z jasnim mehanizmom, ki določa, kako v primeru kršenja človekovih pravic znova preučiti in postopoma omejiti dvostransko sodelovanje; poudarja, da mora biti pristop do različnih držav partneric v zvezi z razmerami na področju človekovih pravic verodostojen;
14. poziva EU in države članice, naj svoje sodelovanje v okviru evropske sosedске politike osredotočijo na povezovanje med demokratičnimi akterji iz EU, kot so sindikati, nevladne organizacije, zadevne organizacije delodajalcev, kmete, ženske, sodelujoče v medverskem dialogu, potrošnike, mlade, novinarje, učitelje, organe lokalne uprave, univerze, študente in akterje na področju podnebnih sprememb ter njihove porajajoče se sorodne akterje v državah evropske sosedске politike;
15. poudarja, da je eden temeljnih kamnov trdne in trajnostne demokracije ter skupnih vrednot tudi svoboda izražanja, neodvisnost in pluralnost medijev; poudarja pomembnost neodvisnih, trajnostnih in odgovornih javnih medijskih služb za ponudbo kakovostnih, pluralističnih in raznolikih vsebin, pri čemer opozarja, da imajo svobodni in neodvisni javni mediji vedno ključno vlogo pri krepitvi demokracije, največjem možnem vključevanju civilne družbe v javne zadeve in krepitvi vloge državljanov na poti v demokracijo;
16. močno podpira in poziva k prostemu pretoku informacij, zagotovitvi pogojev za uspešno in svobodno delo novinarjev brez političnih, ekonomskih in drugih pritiskov ter k izgraditvi infrastrukture, ki bo omogočila razvoj moderne elektronske tehnologije; pozdravlja izjavo OZN z dne 6. junija 2011, da je dostop do interneta človekova pravica; v zvezi s tem poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj oblikujeta posebne ukrepe za pomoč organizacijam civilnih družb in posameznikom v državah evropske sosedске politike pri neoviranem dostopanju do interneta in drugih tehnologij za elektronsko komunikacijo;

17. poudarja, da bodo sedanji procesi demokratičnega prehoda v državah arabske pomladi, vključevanje žensk, mladih in civilne družbe ter delovanje svobodnih in neodvisnih medijev ključni, in poziva EU, naj okrepi podporo za usposabljanje in organiziranje teh akterjev, tudi tako, da jih povabi, da opazujejo volitve in delovanje demokratičnih institucij v EU;
18. meni, da je treba kot prednostno nalogo opredeliti popolno in dejansko spoštovanje svobode veroizpovedi (na osebni, kolektivni, javni, zasebni in institucionalni ravni), zlasti za vse verske manjšine v regiji, pri čemer je treba tem skupinam zagotoviti posebno pomoč;
19. zlasti poudarja, da je treba spodbujati pravice otrok in zagotavljati zaščito otrok v skladu z Lizbonsko pogodbo;
20. zahteva, da je treba podpreti razvoj demokratično usmerjenih političnih strank, v tistih sosednjih državah, ki si še vedno prizadevajo za demokracijo, ter ustanavljanje nevladnih organizacij in organizacij civilne družbe;
21. poudarja pomembnost ustrezne zastopanosti žensk v parlamentih, na ministrstvih, na najvišjih vladnih položajih, na odločilnih položajih v javni in lokalni upravi ter v upravah javnih podjetij; spodbuja države partnerice evropske sosedske politike, naj sprejmejo in spodbujajo izvajanje politik enakosti spolov in sprejmejo akcijske načrte za enakost spolov;
22. pozdravlja delo svetovalne skupine EU na visoki ravni za Republiko Armenijo in uvedbo podobne skupine v Moldaviji; poziva podpredsednico/visoko predstavnico in Komisijo, naj ponudita tako pomoč vsem državam vzhodnega partnerstva, pri čemer naj tako kot v primeru Armenije vključita tudi parlamentarno razsežnost; zahteva nadgradnjo tega instrumenta EU in priporoča, naj Evropska služba za zunanje delovanje neposredno vodi zaposlovanje in vodenje svetovalcev, da bi bil prenos znanja EU v države vzhodnega partnerstva kar najustreznejši;
23. poziva Evropsko komisijo, naj poveča vidnost projektov vzhodnega partnerstva in Unije za Sredozemlje v državah partnericah in s prikazom dodane vrednosti sodelovanja z EU poveča njihovo razumljivost za državljane teh držav;
24. opozarja, da bi morala EU sodelovanje s sosednjimi državami pogojevati z demokratičnim napredkom in spoštovanjem človekovih pravic v teh državah; zato poziva mednarodno skupnost, naj zamrzne finančno pomoč in pomoč mednarodnih finančnih institucij, ki jim pripadajo članice mednarodne skupnosti, beloruskemu režimu, dokler ne bodo vsi pridržani in aretirani voditelji opozicije, novinarji, predsedniški kandidati in njihovi privrženci izpuščeni, oproščeni vseh obtožb in rehabilitirani;
25. podpira sedanji uradni pristop EU, ki predvideva sankcioniranje beloruskih oblasti ob hkratnih prizadevanjih za krepitev vezi s civilno družbo in prebivalci Belorusije; v zvezi s tem poziva Evropsko unijo, naj preusmeri svojo pozornost na družbo ter bolj pomaga Belorusiji, da bi zadovoljila potrebe prebivalstva, in nudi več finančne in tehnične podpore demokratični opoziciji, zagovornikom človekovih pravic in organizacijam civilne družbe, tudi neregistriranim, ter študentom in svobodnim medijem;

26. poudarja, da trajnostna demokracija, delujoče institucije z zmanjšanim obsegom birokracije, vladavina prava in kakovostno izobraževanje spodbujajo ne le politično stabilnost, družbeno blagostanje in kohezijo, temveč z izboljšanim delovnim okoljem in s privabljanjem naložb tudi gospodarsko rast, s tem pa ustanavljanje novih malih in srednjih podjetij ter spodbujanje trgovine, okolju prijaznega gospodarstva in turizma, kar ustvarja nova delovna mesta in nove priložnosti; poudarja, da je treba ustvariti ugodne pogoje za naložbe, pri čemer so ključni stabilnost, pravna varnost in boj proti korupciji; zato poziva Evropsko unijo, naj v okviru svoje podpore demokratičnega prehoda spodbuja strukturne reforme na gospodarskem, družbenem in pravnem področju, pri čemer izrecno opozarja na tesno prepletenost demokratičnega in družbenoekonomskega razvoja; pozdravlja vodilne pobude Komisije za mala in srednja podjetja ter regionalne energetske trge in energetske učinkovitost; verjame, da bi se morala ta prizadevanja odražati v večletnem finančnem okviru;
27. poudarja, da bi se morali nemudoma lotiti takojšnjih ukrepov, kot je sofinanciranje že opredeljenih vodilnih ali pilotnih projektov ali drugih konkretnih gospodarskih projektov strateškega pomena, ki se jih lahko v kratkem času izvede na terenu z nespornimi in oprijemljivimi rezultati, da se ublaži stanje v državah, ki se soočajo z močno socialno in gospodarsko krizo, še zlasti v državah partnericah, kjer demokratični prehod zastruje gospodarske težave; poudarja, da se lahko takšni ukrepi, ki jih financira EU, sprejmejo samo pod pogojem, da se vse udeležene strani v vsakokratnem konkretnem primeru zavežejo k preverljivemu upoštevanju socialnih, okoljskih in delovnopравnih standardov, ki veljajo na mednarodni ravni in v Evropski uniji, ter da ti ukrepi neposredno prispevajo k izboljšanju socialnega položaja državljanov v državah evropske sosedске politike;
28. močno podpira spodbujanje podregionalnega sodelovanja in čezmejnih projektov ter poudarja pomen razvoja dopolnjujočega dvostranskega in večstranskega gospodarskega sodelovanja med partnerji, ki državljanom lahko prinese oprijemljive koristi in izboljša politično ozračje v regiji; poudarja, da mora biti to podregionalno gospodarsko sodelovanje del večjega projekta povezovanja, ki spodbuja izvajanje podregionalnih projektov na področju mobilnosti, socialne varnosti, varstva okolja, kulture in izobraževanja; posebej izpostavlja pomen spodbujanja razvoja trgovine „jug–jug“ in „vzhod–vzhod“ ter gospodarskega povezovanja med zadevnimi državami; meni, da bi bilo boljše sodelovanje med državami partnericami znak zavezanosti evropskim vrednotam dobrih sosedskih odnosov in medsebojno koristnih partnerstev;
29. poziva Komisijo, naj podpre razvoj upravnih zmogljivosti na področju zaposlovanja in socialnih zadev, pri tem pa posebno pozornost nameni krepitvi zmogljivosti pravnih storitev, kar bo zagotovilo boljšo pripravo in vodenje reform;
30. poudarja pomen sindikatov in socialnega dialoga v demokratičnem razvoju držav partneric evropske sosedске politike; slednje spodbuja, naj okrepijo delavske in sindikalne pravice; izpostavlja pomembno vlogo, ki jo ima lahko socialni dialog v zvezi z družbenoekonomskimi izzivi v regijah;
31. opozarja, da je treba zagotoviti, da bodo minimalne plače delavcem in njihovim družinam

omogočale primeren življenjski standard in da odtegljaji od plač zaposlenim in njihovim vzdrževanim družinskim članom ne bodo odvzeli sredstev za preživetje;

32. ugotavlja, da je treba predvideti ustrezno dolge roke za prenehanje delovnega razmerja, pri čemer je treba upoštevati trajanje delovnega razmerja zaposlenega;
33. poudarja, da mora Unija posebno pozornost nameniti decentraliziranemu sodelovanju na lokalni ravni v majhnih projektih za takojšnje in oprijemljivo izboljšanje kakovosti življenja državljanov v sosednjih državah, s čimer bi utrdili napredek na poti k demokraciji na celotnem ozemlju teh držav;
34. poziva Komisijo, naj sprejme strateške dokumente za zmanjševanje revščine kot vodilni politični okvir za srednjeročno gospodarsko rast v korist revnih in pravično porazdelitev bogastva glede na potrebe države;

Sporazumi o partnerstvu

35. poudarja priložnost, ki jo zagotavljajo pogajanja o pridružitvenih sporazumih za spodbujanje reform; poudarja, da morajo biti povezani vsi elementi, da bi EU lahko celovito in skladno poglobila svoj odnos; zato je prepričan, da bi morali vključevati konkretne pogoje, časovnice in merila uspešnosti, ki jih je treba redno spremljati; poudarja, da je treba v te sporazume vključiti dejanske in oprijemljive spodbude za partnerje, da bo pot reform bolj privlačna;
36. izjavlja, da bi v trgovino z blagom in storitvami morali vpeljati diferenciacijo; države partnerice evropske sosedske politike poziva, naj nadaljujejo z ustvarjanjem pogojev, ki bodo omogočili vzpostavitev poglobljenih in celovitih območij proste trgovine (DCFTA), ter poziva EU, naj jim pomaga pri reformnih prizadevanjih, odpre svoj notranji trg, pri čemer je treba uskladiti zahteve za varnost in kakovost z evropskimi standardi; in sodeluje z njimi v vzajemno koristnem procesu postopnega in uravnoveženega odpiranja njihovih trgov; poudarja, da bi morala EU oceniti tudi politične, družbene in okoljske razmere v državah, ki želijo sodelovati v prihodnjem poglobljenem in celovitem območju proste trgovine, in nato določiti postopne korake pri njegovem izvajanju, pri tem pa zagotoviti spremljanje izvajanja mednarodnih delovnopравниh konvencij in konvencij o delu otrok; poudarja, da je treba trgovinske vezi, zlasti sporazume o poglobljenem in celovitem prostotrgovinskem območju na podlagi zahtev iz njih, razumeti kot sredstvo za krepitev zavezanosti demokratičnim vrednotam v državah evropske sosedske politike, pri čemer je treba uveljavljati načelo pogojnosti; hkrati podpira polnopravno članstvo vseh držav vzhodnega partnerstva v WTO;
37. ugotavlja, da je možnost članstva v EU, skupaj s členom 8 Pogodbe o Evropski uniji in prizadevanja za članstvo držav partneric vzhodnega partnerstva iz člena 49 Pogodbe o Evropski uniji, gonilna sila reform v teh državah, ki še krepi zavezanost teh držav skupnim vrednotam in načelom, kot so demokracija, pravna država, spoštovanje človekovih pravic in dobro upravljanje; meni, da sklenitev pridružitvenih sporazumov lahko pomeni pomemben korak pri nadaljnjem političnem delovanju in tesnejših stikih z Evropo preko izmenjave dobre prakse ter utrjenega političnega in gospodarskega dialoga;

38. ponovno poudarja, da je cilj partnerstva z južnim sosedstvom približati obe strani Sredozemlja, da bi zgradili območje miru, demokracije, varnosti in blaginje za njunih 800 milijonov prebivalcev, hkrati pa EU in njenim državam partnericam zagotoviti učinkovit dvo- in večstranski okvir za spopadanje z demokratičnimi, družbenimi in gospodarskimi izzivi, spodbujanje regionalnega povezovanja, zlasti trgovinskega, in zagotavljanje njihovega skupnega razvoja v korist vseh ter pomoč partnerjem pri izgradnji demokratičnih, pluralističnih in sekularnih držav, in sicer prek programov za krepitev institucionalnih zmogljivosti, ter razvoj vzajemno koristnih in širokopoteznih trgovinskih dogovorov za blago in storitve na podlagi ustreznih ocen vpliva, ki lahko privedejo do poglobljenega in celovitega prostotrgovinskega območja, kar bo zanesljivo prvi korak do velikega „evro-sredozemskega gospodarskega prostora“, ki bi lahko pomagal rešiti gospodarske težave naših sosednjih držav partneric na jugu in olajšal povezovanje jug-jug; poziva Komisijo in Svet, naj omogočita lažje izvajanje šestih svežnjevk ukrepov, ki jih je Komisija predstavila v svojem dokumentu z dne 30. marca 2011 o spremljanju pobud na področju trgovine in naložb v korist držav partneric v južnem Sredozemlju;
39. izraža željo po opredelitvi objektivnih in zavezujočih meril za dodelitev „prednostnega statusa“; poudarja, da je treba pojasniti pravice in dolžnosti držav partneric in Evropske unije, ki izhajajo iz tega dvostranskega dogovora;
40. poudarja, da pogodbeni odnosi z vsemi državami partnericami evropske sosedne politike vsebujejo dogovore o rednem forumu za obravnavanje vprašanj glede človekovih pravic v obliki pododborov o človekovih pravicah; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v celoti izkoristi te dogovore in vključi obstoječe pododbore v vsa pogajanja,

Medpanožno sodelovanje

41. poudarja, da bi morala EU spodbuditi medsebojne učinke med evropsko zunanjo in notranjo politiko, zlasti s približevanjem zakonodaje, katere namen je ustvarjanje novih delovnih mest, zmanjševanje revščine, posodobitev delovnopravne politike, energetska varnost in izkoristek, razvoj obnovljivih virov in okoljske trajnosti, izboljšanje socialne varnosti, ustvarjanje bogastva in pravice ter olajšanje trgovine v skladu z načelom diverzifikacije;
42. meni, da delitev skupnega prostora zahteva pravično delitev odgovornosti in poziva k boljšemu sodelovanju, zlasti pri vseh politikah in problematikah s čezmejno razsežnostjo; v ta namen poziva k okrepitevi regionalnih in čezmejnih razsežnosti panožnega sodelovanja;
43. pozdravlja večje udejstvovanje držav partneric v agencijah EU na različnih področjih; poziva Komisijo, naj predstavi jasen in izčrpen seznam ustreznih agencij in programov, pri katerih bi lahko sodelovale sosedne države, ter pregled oblik, finančnih prispevkov in načinov takega razlikovalnega sodelovanja;
44. podpira nadaljnje sodelovanje v sektorjih, kot so industrija, mala in srednja podjetja, raziskave, razvoj in inovacije, informacijske in komunikacijske tehnologije, vključno z varnostjo sistemov informacijske tehnologije, vesolje in turizem, in poudarja koristi pobud EU in njenih sosed za programiranje skupnih raziskav; pozdravlja predloge Komisije v

zvezi z razvojem skupnega prostora za znanje in inovacije ter digitalnega gospodarstva, temelječega na informacijskih in komunikacijskih tehnologijah, ter poziva države članice in sosednje države, naj potrdijo svojo zavezanost napredku pri tem razvoju; poudarja, kako pomembni so učinkovita trgovina in mehanizmi, ki omogočajo naložbe med EU in njenimi sosednjimi državami, saj krepijo trgovinska partnerstva, gospodarskim subjektom, zlasti malim in srednjim podjetjem, pa olajšujejo dostop do ustreznih in zanesljivih informacij o trgovini in pogojih za naložbe v državah partnericah;

45. pozdravlja okrepitev razsežnosti energetskega sodelovanja v okviru evropske sosedne politike, poudarja, kako pomembno je deliti izkušnje, ki jih je EU pridobila pri reformah energetskega sektorja, s sosednjimi državami; meni, da je treba povečati energetske učinkovitost in spodbujati obnovljive vire energije; poziva k zanesljivosti oskrbe z energijo preko diverzifikacije virov in upravljanja povpraševanja, tesnejših vezi z glavnimi dobavitelji in tranzitnimi državami ter usklajevanja ukrepov na področju jedrske varnosti, zlasti v regijah, kjer je potresna aktivnost velika, z večjo preglednostjo, da se zagotovi, da popolna skladnost z okoljskimi sporazumi in mednarodnimi sporazumi o jedrski varnosti ostane prednostna naloga energetske politike EU in da vzhodne in južne sosedne države ostanejo v samem središču usklajene zunanje energetske politike EU; poziva k učinkovitim ukrepom za spoštovanje načela solidarnosti na področju energije;
46. pozdravlja predlog o ustanovitvi evropske energetske skupnosti in meni, da bi utegnila biti pomemben korak k sodelovanju s sosednjimi državami; poudarja, da imajo države v južnem sosedstvu pomembno vlogo pri oskrbovanju različnih držav članic z energijo; poudarja, da je treba spodbujati evro-sredozemske povezave v elektroenergetskem in plinskem sektorju; poudarja strateško pomembnost projekta Nabucco in hitre izvedbe tega projekta ter prevoza utekočinjenega zemeljskega plina v okviru projekta AGRI; poziva Komisijo, naj med drugim z naložbami spodbuja vzpostavitev, nadgradnjo in razvoj pametnih energetskih omrežij ter infrastrukturnih povezav s sosedami EU;
47. poleg tega poudarja, da bi lahko EU podprla boj proti okoljskim problemom v sosednjih državah, zlasti pri odstranjevanju velikih zalog „zastarelih fitofarmaceutskih sredstev“, ki lahko povzročijo obsežno kemično onesnaženje;
48. podpira nadaljnje sodelovanje v prometu, tudi s tesnejšim povezovanjem infrastrukturnih omrežij EU in držav partneric, da bi omogočili lažje izmenjave ljudi in blaga, kar je mogoče doseči s tesnejšim povezovanjem trgov in izboljšanjem infrastrukturnih povezav;
49. meni, da je bistvenega pomena mednarodno, regionalno in medregionalno kulturno sodelovanje, ki temelji na pristnem dialogu med kulturami in vključuje vse akterje v družbi (kulturne organe, institucije, organizacije in združenja); poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj uskladita strateško uvedbo kulturnih vidikov zunanje politike, tako da si prizadevata za dopolnjevanje zunanjih politik držav članic na področju kulture;
50. odločno potrjuje povezavo med izmenjavami in sodelovanjem na področju kulture, izobraževanja in športa med Evropsko unijo in posameznimi državami evropske sosedne politike na eni strani ter oblikovanjem in krepitvijo odprte civilne družbe, demokracije in pravne države ter spodbujanjem temeljnih svoboščin in človekovih pravic na drugi; poudarja, da sodelovanje na teh področjih EU in državam evropske sosedne politike daje

dodano vrednost;

51. meni, da lahko spodbujanje sodelovanja v kulturnih programih EU koristi materialnemu in nematerialnemu razvoju v državah evropske sosedске politike, zato poudarja pomen programov, kot so program Media Mundus, in projektov v okviru Unije za Sredozemlje in kulturnega programa vzhodnega partnerstva; poleg tega poudarja, da bi morali kulturni programi in programi za spodbujanje mobilnosti vključevati tudi mobilnost umetnikov in študentov umetnosti; se zavzema za uvedbo kulturnega vizuma za umetnike in druge kulturne delavce iz držav evropske sosedске politike; hkrati poziva Komisijo, naj predlaga pobudo za vizume za kratkotrajno bivanje, da bi odpravili ovire za mobilnost v kulturnem sektorju;
52. poudarja pomen krepitev sodelovanja, v okviru evropske sosedске politike za razvoj športa v teh državah, upoštevajoč izobraževalno vrednost športnih dejavnosti; poziva evropske institucije in države članice, naj si prizadevajo za prost pretok športnikov po svetu, začevši s športniki iz držav evropske sosedске politike,
53. poziva k oceni obstoječih programov, da bi zagotovili učinkovito porabo sredstev pri izpolnjevanju ciljev EU; podpira racionalizacijo notranjih dejavnosti Komisije v okviru različnih obstoječih programov in projektov, ki se nanašajo na kulturo in izobraževanje;
54. opozarja na dodano vrednost programa Tempus IV pri spodbujanju sodelovanja in prizadevanjih za posodobitev izobraževalnih sistemov sosednjih držav EU ter poziva Komisijo, naj program podpre ob upoštevanju naslednjega večletnega finančnega okvira;
55. izraža željo po večjem sodelovanju držav partneric pri prizadevanjih Evropske fundacije za usposabljanje in Izvajalske agencije za izobraževanje, avdiovizualno področje in kulturo;
56. ugotavlja, da je krepitev mladinske razsežnosti vzhodnega partnerstva in Unije za Sredozemlje pomembna naložba v prihodnost odnosov med EU in državami evropske sosedске politike, ki nudi izjemne možnosti za prihodnja leta ter za demokratizacijo teh partneric in usklajevanje njihove zakonodaje z evropskimi standardi; poudarja, da je treba z dodatnimi finančnimi sredstvi za programe Erasmus Mundus in Mladi v akciji, ki so predvidena v proračunu EU za leto 2012, spodbujati sodelovanje med visokošolskimi ustanovami, boljše izmenjave akademskega osebja in študentov ter razvoj omrežij za krepitev zmogljivosti nevladnih organizacij na področju mladih v Evropi in v državah evropske sosedске politike;
57. meni, da je Evro-sredozemska univerza (EMUNI) edinstvena platforma in priložnost za okrepljeno sodelovanje z južnimi sosednjimi državami na področju visokošolskega izobraževanja in mobilnosti študentov v času, ko je treba še posebej poglobljati odnose z južnimi državami partnericami, zlasti z njihovimi mlajšimi generacijami; v zvezi s tem poudarja, da je treba čim bolj razviti potencial Evro-sredozemske univerze;
58. poziva Evropsko komisijo, naj podpre predlog Evropskega parlamenta, podan kot odziv na arabsko pomlad, za oblikovanje evro-sredozemskega programa Erasmus, ki bi se, če bi bil uspešen, lahko razširil na celotno sosedstvo; izraža obžalovanje zaradi neustreznosti predlogov Evropske komisije, ki kljub napovedim z dne 27. septembra 2011 v resnici

predvidevajo le neznatno povečanje števila štipendij Erasmus Mundus;

59. poziva Evropsko komisijo, naj podpre predlog Evropskega parlamenta, podan kot odziv na arabsko pomlad, za oblikovanje evro-sredozemskega programa Leonardo da Vinci, katerega namen je spodbujati mobilnost mladih pripravnikov z željo po pridobivanju poklicne izobrazbe v tujini, in tako prispeva k boju proti endemični brezposelnosti mladih v južnem Sredozemlju;
60. ponovno potrjuje svojo močno podporo projektom štipendiranja univerzitetnih diplomantov iz držav evropske sosedne politike in EU za študij na Evropski akademiji, ki jih financira Evropska unija; meni, da bodo na ta način bodoči sogovorniki iz evropskih in sosednjih držav, tj. tisti, ki bodo izvajali naloge, povezane z EU in evropsko sosedsko politiko, popolnoma pripravljeni in strokovno seznanjeni z vsebino in duhom politik EU, njenim pravom in institucijami; poziva države partnerice, katerih državljani so prejeli take štipendije, naj izkoristijo njihovo znanje in izkušnje z vključevanjem teh državljanov v nacionalno upravo ob ustreznih delovnih pogojih;
61. poudarja pomembnost lokalnih oblasti za demokratičen razvoj naših držav partneric; zato poziva Komisijo, naj okrepi in poveča urad TAIX¹ in programe tesnega medinstitucionalnega sodelovanja z lokalnimi oblastmi v EU in v državah partnericah;

Mobilnost

62. opozarja, da bi EU morala izboljšati upravljanje migracij in čim bolj povečati vzajemne njihovih koristi za razvoj med drugim z zagotavljanjem boljših pogojev za naseljevanje zakonitih migrantov v EU in obravnavo temeljnih vzrokov za nezakonito preseljevanje v državah partnericah; meni, da mora EU podpreti zakonite delovne migracije s sklepanjem partnerstev za mobilnost, ob upoštevanju demografskega, sociološkega in poklicnega ravnotežja na obeh straneh in spodbujanjem izmenjav specialistov med EU in tretjimi državami; poziva države članice, naj razpravo o mobilnosti obravnavajo kot pomemben element sosedne politike, ki ga ne bi smeli usmerjati v prvi vrsti varnostni pomisleki; poudarja pomembnost boja proti nezakonitemu priseljevanju in sodnega pregona organizacij, ki trgujejo z ljudmi;
63. je prepričan, da bi morala EU vzporedno napredovati pri sporazumih o poenostavljanju vizumskih postopkov in ponovnem sprejetju in pri tem ohraniti največjo možno preglednost, s ciljem, da se vizumske obveznosti – postopno in na podlagi posameznega primera – odpravijo, ko bodo izpolnjeni pogoji; poziva tudi k vzpostavitvi takšnih materialnih pogojev izdaje in podaljševanja vizumov, ki bodo bolj spoštovali človekove pravice; v zvezi s tem poudarja, da mora biti mobilnost mladih in študentov prednostna naloga; poudarja, da bi morale biti države vzhodnega partnerstva deležne privilegirane ponudbe EU za liberalizacijo vizumskega režima z vidika časovnega razporeda in vsebine; poudarja, da morajo biti določbe o azilu v celoti skladne z mednarodnimi obveznostmi in zavezami ter standardi EU, zlasti tistimi, ki so povezani s človekovimi pravicami;
64. ob tem opozarja, da morajo države članice spoštovati načelo nevračanja in narediti vse, da se omogoči vzpostavitev evropskega azilnega sistema, ki bo dostopen, pravičen in bo

¹ Urad za izmenjavo informacij o tehnični pomoči.

prosilce varoval;

65. poziva države članice in Evropsko unijo, naj ratificirajo protokol proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu; meni, da bi morala revizija evropske sosedske politike omogočiti sprejetje posebnih ukrepov na teh področjih; se pridružuje stališču Komisije glede migracije iz družinskih razlogov in pozdravlja skorajšnjo objavo njene zelene knjige o tej tematiki;
66. poudarja, da je treba posebno pozornost posvetiti mladim in opozarja, da je treba povečati medsebojne učinke med programom Mladi in mobilnost in evropsko sosedsko politiko; poudarja, da bi morala EU povečati sodelovanje na področju akademskega in poklicnega izobraževanja s takojšnjo razširitvijo in povečanjem štipendijskih programov in mobilnosti študentov, diplomantov, učiteljev in akademikov, tako da bi spodbujala izmenjave med visokošolskimi institucijami in institucijami za usposabljanje ter raziskovalna in podjetniška javno-zasebna partnerstva; meni, da je treba nujno določiti prožnejše in pospešene postopke izdaje vizumov za udeležence v teh programih; poudarja, da je treba nadaljevati delo na področju medsebojnega priznavanja kvalifikacij in izobraževalnih sistemov z državami partnericami evropske sosedske politike zlasti pri približevanju visokošolskih diplom in standardov ureditvi v evropskem visokošolskem prostoru; poudarja močno potrebo po strukturirani informacijski politiki, ki bi državljanom držav evropske sosedske politike predstavila možnost sodelovanja v programih EU;
67. poziva Svet in Komisijo, naj z oblastmi tretjih držav vzpostavita strukturiran dialog, da bi v zvezi z mobilnostjo oblikovali pristop, ki bi prinašal koristi vsem, naj sprostita vizumske formalnosti, boljše izkoristita priložnosti, ki jih ponuja vizumski zakonik EU, pri čemer naj izboljšata in usklajujeta izvajanje tega zakonika, da bi zagotovile enake in poštene pogoje za prosilce v vseh državah članicah, pri čemer naj se osredotočita zlasti na učinke soodvisnosti med razvojno pomočjo, varnostjo ter zakonitim in nezakonitim priseljevanjem, kot je opredeljeno v globalnem pristopu k vprašanju migracije; poziva, da se posebna pozornost posveti zagotavljanju, da partnerske države ne bodo postale žrtve bega možganov;
68. poziva EU, naj izboljša dostopnost in usmerjanje sredstev EU v projekte za obveščanje migrantov o njihovih pravicah in obveznostih ter o varstvu njihovih pravic, s posebnim poudarkom na pravicah mladoletnikov brez spremstva, žensk in drugih ranljivih skupin; zato poziva Komisijo, naj Parlamentu predstavi podrobno poročilo o uporabi sredstev EU, namenjenih sosedskim državam, med drugim v okviru tematskega programa Komisije za sodelovanje s tretjimi državami na področju migracije in azila;

Regionalna razsežnost

69. ponavlja svoje prepričanje, da bo evropska sosedska politika popolnoma učinkovita le pod pogojem, da se ustvari sinergija med njeno dvostransko in večstransko razsežnostjo; zato meni, da je večstransko raven evropske sosedske politike treba nujno okrepiti ter ji nameniti večji del sredstev Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva;

70. pozdravlja predlog, da se za napredek v dvostranskih odnosih med partnerji bolj strateško uporabi večstranski okvir, in pričakuje konkretne ukrepe za uresničitev tega predloga v praksi; v zvezi s tem z zanimanjem pričakuje načrt s cilji, instrumenti in ukrepi, ki ga bosta visoka predstavnica/podpredsednica in Komisija predstavili pred koncem leta;
71. je prepričan, da bi se večstranska razsežnost vzhodnega partnerstva morala okrepiti in razvijati, vključno s forumom civilne družbe; poudarja pomembnost konstruktivnega dialoga s Turčijo in Rusijo o regionalnih vprašanjih v skupnem interesu in zlasti o varnostnih vprašanjih;
72. poudarja, da je vloga regij bistvenega pomena za uspešnost dolgoročnih socialnih in gospodarskih reform in za zagotavljanje trajnostnega razvoja; poudarja, da bi bilo treba evropsko sosedsko politiko obravnavati v širšem kontekstu, da bi spodbudili gospodarski razvoj obmejnih območij; meni, da načela ozemeljskega sodelovanja veljajo tudi za zunanje meje in so osrednje orodje za okrepitev gospodarskega razvoja EU ter izboljšanje skupnih ciljev evropske sosedske politike EU; meni, da mora novi pristop evropske sosedske politike dopuščati makroregionalne strategije EU in da je treba v celoti izkoristiti potencial makroregij EU, ki vključujejo sosednje države EU, da bi bolje usklajevali prednostne naloge in projekte v skupnem interesu EU in držav evropske sosedske politike ter tako dosegali pozitivne rezultate za vse strani in optimalno porabili vložena sredstva;
73. poudarja, kako pomembna je vloga evroregij pri izpolnjevanju ciljev kohezijske politike, ter poziva Komisijo, naj spodbuja njihov razvoj in pripomore k njemu, zlasti v obmejnih regijah, da bi povečali vlogo evroregij v evropski sosedski politiki;
74. poudarja velik potencial evropskih združenj za teritorialno sodelovanje, ki vključujejo regije zunaj meja EU; spodbuja sklepanje posebnih sporazumov s sosednjimi tretjimi državami o uvedbi nacionalne zakonodaje, ki omogoča obstoj struktur evropskih združenj za teritorialno sodelovanje v teh državah, in meddržavnih sporazumov, ki bi lokalnim in regionalnim oblastem tretjih držav omogočali sodelovanje v okviru evropskih združenj za teritorialno sodelovanje;
75. meni, da mora evropska sosedska politika v prihodnje upoštevati vlogo najbolj oddaljenih regij v zunanji politiki EU; ugotavlja, da pomenijo resnično priložnost za vpliv na zunanjo politiko EU, saj EU na eni strani omogočajo tesnejše odnose z več tretjimi državami, po drugi strani pa se lahko EU tako spopade z zapletenimi vprašanji, kot je na primer nezakonito priseljevanje; poziva Komisijo, naj omogoči več prožnosti v zvezi z inovativnimi možnostmi financiranja izbranih projektov kohezijske politike, da bi se te uveljavile v evropskih regijah in regijah držav, ki niso članice EU, in jim koristile;
76. poudarja pomembnost širšega geografskega in strateškega pristopa k prihodnosti evropske sosedske politike, pri čemer opozarja, da je EU po resoluciji Evropskega parlamenta z dne 19. januarja 2006 o evropski sosedski politiki novembra 2007 oblikovala posebne politike za otoške atlantske države v sosedstvu najbolj oddaljenih regij EU, ki mejijo na evropsko celino, kjer so se kot pomembna izkazala posebna vprašanja v zvezi z geografsko bližino, kulturno in zgodovinsko povezanostjo in skupno varnostjo; pozdravlja dosežene dobre rezultate in dinamiko posameznih že uresničenih politik, tj. posebnega partnerstva med Evropsko unijo in Zelenortskimi otoki, ter poziva EU, naj še okrepi dialog in približevanje politik s temi državami in podpre njihova prizadevanja za uveljavitev političnih, socialnih

in gospodarskih reform;

77. je seznanjen s tem, da ima generalni direktorat Komisije za regionalni razvoj bogate izkušnje z upravljanjem Evropskega sklada za regionalni razvoj, in je prepričan, da bi bilo v interesu ciljev Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva, če bi se pri upravljanju sredstev oprli na nasvete tega generalnega direktorata; zato verjame, da bi bilo treba upravljanje teh finančnih orodij, povezanih s programi čezmejnega sodelovanja, ponovno zaupati GD REGIO, ki je v preteklosti že bil odgovoren za to nalogo.
78. pozdravlja skupno izjavo z vrhunskega srečanja o vzhodnem partnerstvu, ki je potekalo v Varšavi 30. septembra 2011, in izjavo o razmerah v Belorusiji, zlasti v zvezi z načeli demokracije, človekovih pravic in pravne države, zavezanostjo tesnejšemu dvostranskemu gospodarskemu in političnemu povezovanju, vključno s pripravljenostjo za napredek pri pogajanjih o pridružitvenih sporazumih, krepitevijo večstranskega sodelovanja med partnerji in spodbujanjem mobilnosti in zavezo k večjim prizadevanjem za uresničevanje tega partnerstva, ki očitno koristi družbam v državah članicah;
79. meni, da bo krepitev vzhodnega partnerstva ključna za razvoj obmejnih regij EU; poudarja, da morata biti vzhodno partnerstvo in regionalni razvoj tesno povezana ter morata spodbujati dvo- in večstransko sodelovanje, npr. sporazume o prosti trgovini, in ustrezno financirane skupne projekte, kot so kulturne izmenjave in izmenjave v okviru civilne družbe;
80. poudarja pomen nadaljnega spodbujanja regionalnega sodelovanja na območju Črnega morja in nadgradnje strategije EU za Črno morje; poudarja, da se politike EU za Črno morje dopolnjujejo z vzhodnim partnerstvom; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj dobro izkoristita pristopa obeh pobud, ki se razlikujeta, in naj na vseh ravneh pojasnita, kako je mogoče dobro izkoristiti precejšnje dopolnjevanje pobud;
81. poudarja pomembnost Unije za Sredozemlje, ki je stalni forum za dialog in sodelovanje in instrument za spodbujanje demokracije; poziva prihodnje predsedstvo Unije za Sredozemlje, naj tudi v prihodnje zasleduje na začetku zastavljene ambiciozne cilje in naj prispeva k učinkovitemu izvajanju evropske sosedske politike v sredozemski regiji; meni, da bi Unija za Sredozemlje morala spodbujati zdrav gospodarski, socialni in demokratični razvoj ter ustvariti trdno in skupno osnovo za tesno regionalno sodelovanje med EU in njenimi južnimi sosedami; pozdravlja priložnost, ki se je ponudila z Unijo za Sredozemlje, za krepitev dopolnjevanja med dvostranskimi in regionalnimi politikami, da bi bili bolj učinkoviti pri doseganju ciljev evro-sredozemskega sodelovanja, ki temelji na vzajemnem prepoznavanju skupnih vrednot in oblikovanju območja miru, varnosti in blaginje; zlasti pozdravlja zavezanost novega generalnega sekretarja Unije za Sredozemlje delu in pripravi projektov Unije za Sredozemlje na področju demokracije in civilne družbe; v ta namen že sedaj pozdravlja povečanje sredstev, dodeljenih Skladu za spodbujanje naložb v sosedstvo;
82. ponovno poudarja, da je pomembno, da evropska sosedska politika na svoji večstranski ravni podpira učinkovito in hitro izvajanje konkretnih projektov Unije za Sredozemlje, ki naj bi zlasti preko sofinanciranja študij izvedljivosti in podpore za širšo uporabo ugodnih posojil pripomogli k skupnemu procesu razvoja in povezovanja;

83. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj raziščeta priložnosti za institucionalno povezovanje evropske sosedske politike s sosedskimi politikami ključnih regionalnih akterjev, predvsem Turčije; opozarja, da želi Ankara navdihovati države v južnem sosedstvu pri demokratičnem prehodu in družbenoekonomskih reformah ter jim pomagati na tej poti; ugotavlja, da bi s sodelovanjem turških institucij in nevladnih organizacij v instrumentih evropske sosedske politike dosegli edinstvene medsebojne učinke, zlasti na področjih, kot sta izgradnja institucij in razvoj civilne družbe; meni, da mora praktično sodelovanje dopolnjevati strukturiran dialog med EU in Turčijo, da bi lahko usklajevali svoje sosedske politike; priporoča, da se podobno sodelovanje v okviru evropske sosedske politike načeloma ponudi tudi Rusiji in drugim pomembnim zainteresiranim stranem;

EU in reševanje sporov

84. opozarja, da je mirno reševanje regionalnih vojaških konfliktov, vključno s t. i. zamrznjenimi spori, ključni pogoj za utrditev demokracije, spoštovanje človekovih pravic, blaginjo in gospodarsko rast, zato bi moralo biti med najpomembnejšimi interesi EU;

85. ponovno poudarja, da bi morala EU biti bolj vpletena in imeti aktivnejšo, bolj skladno in konstruktivnejšo vlogo pri reševanju regionalnih sporov, med drugim prek Evropske službe za zunanje delovanje, tako da bi bolj krepila zaupanje, spravo in posredovanje in razmišljala o uporabi novih pragmatičnih in inovativnih pristopov, vključno u uvedbo komunikacijskih strategij za javnost v državah partnericah, spodbujala evropske civilne mirovne enote in lokalno posredovanje, podpirala državljsko kulturo, zlasti usposabljanje, izobraževanje in sodelovanje otrok in mladih ter izmenjavo med ljudmi in dialog med skupnostmi, z vključevanjem organizacij civilne družbe, razvojem čezmejnih projektov ter krepitvijo dobrososedskih odnosov; opozarja na strateški pomen krepitve političnega sodelovanja na področju varnosti in boja proti terorizmu in ekstremizmu;

86. meni, da je medkulturni in medverski dialog ključen za boljše medsebojno razumevanje, spoštovanje, solidarnost in strpnost v odnosih s sosednjimi državami partnericami in med njimi; zahteva, naj predlagani novi instrumenti evropske sosedske politike zlasti spodbujajo te vrednote;

87. poudarja, da je treba v obdobju po revolucijah v severni Afriki zagotavljati podporo prehodnemu pravosodnemu sistemu, in poziva vse države partnerice, naj sodelujejo z mednarodnimi pravosodnimi organi, torej z Mednarodnim kazenskim sodiščem;

88. vztraja, da je treba ohraniti regionalni pristop, in pozdravlja odločitev, da se imenuje posebni predstavnik EU tako za južni Kavkaz kot za južno Sredozemlje ter ustanovi projektna skupina za južno Sredozemlje; meni, da bi morali razmisliti o podobni projektni skupini za južni Kavkaz; poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo proaktivno vlogo EU v pogovorih 5+2 o Transnistriji podpirala ustrezna sredstva, zlasti zaradi prenehanja mandata posebnega predstavnika EU;

89. poudarja, da regionalnih sporov ni mogoče razumeti brez upoštevanja njihovega kulturnega ozadja; poziva k izvajanju usklajene strategije, kakršno je uvedla organizacija Blue Shield, ki bo kulturi podelila vlogo pri preprečevanju sporov in ponovni vzpostavitvi miru;

90. pozdravlja terensko delo mednarodnih organizacij na območjih konfliktov in po njih, posebej Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) in agencij OZN, ter njihovo zavzemanje za trajnostni razvoj v sosedstvu, zlasti dolgotrajno zavezo agencije UNRWA, da pomaga palestinskim beguncem;
91. podpira humanitarno delovanje ter prizadevanja Unije za razvoj in mir v partnerskih državah vzhodnega sosedstva, pa tudi pomemben prispevek Unije k Agenciji Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA); vendar obžaluje, da tega ukrepa še ne spremlja povečanje moči Unije kot pomembnega političnega akterja na Bližnjem vzhodu; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj si prizadevata, da prisotnost in delovanje Unije v tej regiji pridobita politično težo, ki bo enaka njeni odločilni vlogi na področju humanitarne in razvojne pomoči;

Parlamentarna razsežnost

92. poudarja, da je Evropski parlament prek svojih delegacij in delegacij v parlamentarnih skupščinah pomemben člen pri krepitevi političnega dialoga in spodbujanju celostnega uveljavljanja svoboščin, demokratičnih reform in vladavine prava v sosedskih državah partnericah, ter poudarja, da bi stiki z njimi lahko pomagali ocenjevati, kako se izpolnjujejo prihodnja merila ter prilagajati dvostransko in večstransko sodelovanje v luči dogodkov in doseženega napredka;
93. ponovno potrjuje, da so večstranske parlamentarne skupščine, kot sta EURONEST in parlamentarna skupščina Unije za Sredozemlje (PA-UfM), bistveni vektor dvigovanja zaupanja in usklajenosti med EU in državami partnericami, pa tudi med državami partnericami samimi; s tem pa močno pomagajo pri doseganju ciljev vzhodnega partnerstva in Unije za Sredozemlje; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj člane skupščine EURONEST kar najbolj povežeta z večstranskimi strukturami in platformami vzhodnega partnerstva; vztraja, da je parlamentarno skupščino Unije za Sredozemlje (PA-UfM) treba prepoznati kot legitimno parlamentarno institucijo Unije za Sredozemlje; poudarja, da bo popolnoma delujoč sekretariat pomagal k večji skladnosti delovanja parlamentarne skupščine EURONEST in parlamentarne skupščine Unije za Sredozemlje in k usklajenosti programov evropske sosedске politike, načrtovanih za južno razsežnost;
94. poziva Evropsko komisijo, naj zagotovi več finančne, tehnične in strokovne podpore upravam nacionalnih parlamentov držav vzhodnega partnerstva v okviru programa za celovito vzpostavljanje institucij, da bi delovale bolj učinkovito, pregledno in odgovorno, kar je ključni pogoj za ustrezno sodelovanje parlamentov v demokratičnih procesih odločanja;
95. potrjuje, da je pripravljen izreči dobrodošlico predstavnikom beloruskega parlamenta v Euronest, takoj ko bo mednarodna skupnost, vključno z OVSE, menila, da so parlamentarne volitve v Belorusiji demokratične;

Financiranje

96. pozdravlja predlog, da se oblikuje nov evropski sosedski instrument in da se poveča financiranje evropske sosedske politike, kot je bilo zaprošeno v prejšnjih resolucijah; meni, da bi morala biti porazdelitev sredstev prožna in ustrezna za obe regiji, pri čemer je treba ohraniti ravnotežje v regiji, na podlagi pristopa, ki temelji na uspešnosti in je osredotočen na zaveze in napredek pri reformah v državah partnericah, pa tudi na njihove potrebe in zmogljivosti; ugotavlja, da bi bilo ob večanju prožnosti in poenostavljanju treba spoštovati pravico do demokratičnega nadzora in bi ob tem morali povečati nadzor porabe;
97. meni, da je treba ohraniti razumno razmerje med vzhodno in južno komponento, zlasti ker vzhodne sosedske države izvajajo programe in reforme, povezane z vzhodnim partnerstvom, ter imajo možnosti za pridružitve EU; vendar meni, da to ravnovesje ne more veljati kot trajno določeno; v celoti podpira načelo razlikovalne in glede na uspešnost prilagodljive finančne pomoči, ki sloni na dejanskih potrebah, absorpcijski sposobnostih in uresničenih ciljih;
98. meni, da mora biti revizija evropskega sosedskega instrumenta usklajena in izvedena glede na sedanjo oceno večletnega finančnega okvira 2007–2013 in pogajanja o obdobju po letu 2013, da ne bi znova začeli pogajanj o financiranju sosedske politike v letih 2012 in 2013;
99. zahteva znatno povišanje zgornje meje postavke 4 proračuna EU za evropski instrument sosedstva in partnerstva, glede na to da se je v zadnji letih izkazalo, da je kljub določenemu napredku pri spodbujanju tesnejšega sodelovanja in postopnega gospodarskega povezovanja med Evropsko unijo in državami partnericami treba še veliko narediti, saj se pojavljajo novi izzivi in področja sodelovanja;
100. poudarja, da mora prerazporeditev sredstev za okrepljeno financiranje evropske sosedske politike temeljiti na jasnih prednostnih nalogah in zato ne sme ogroziti instrumenta za stabilnost, ki je edino orodje Unije za odziv na krize in izgradnjo miru, kot je predlagala Komisija; poudarja, da sedanja kriza javnega dolga ne sme ogroziti financiranja evropske sosedske politike;
101. obžaluje, da se velik del finančnih sredstev v okviru evropske sosedske politike porabi za svetovanje namesto za projekte in programe, in v zvezi s tem poziva, naj se poraba finančnih sredstev v okviru novega instrumenta hitro ponovno uravnoteži;
102. poudarja, da je treba v primerih, ko je Unija uporabila humanitarno pomoč, poskrbeti za ustrezen prehod med sanacijo, obnovo in razvojem, da se odpravijo uničujoče posledice revolucij;
103. meni, da bi mehanizem za spodbujanje razvoja civilne družbe (CSF) lahko postal sestavni del evropskega sosedskega instrumenta; predlaga, da bi preučili, kako preusmeriti upravljanje finančnih sredstev evropskega sosedskega instrumenta na mehanizem CSF, če države zaradi prenizke uspešnosti ne zadostijo pogojem za financiranje;
104. opozarja na osrednjo vlogo evropskega sosedskega instrumenta pri podpori makroregijskih strategij EU, kot sta strategija EU za regijo Baltskega morja in strategija EU za podonavsko regijo, saj zagotavlja sredstva za zunanje razsežnosti teh strategij,

predvsem dejavnosti, ki zadevajo sosednje države;

105. poudarja, da bi porazdelitev sredstev morala temeljiti na omejenem številu jasno določenih prednostnih nalog in merljivih ciljev po dogovoru z državami partnericami in ob upoštevanju njihovih potreb ter na osnovi jasnega pogojevanja in doseženega napredka; poudarja, da bi morali proračunsko podporo uporabiti samo, če je zagotovljeno dobro proračunsko upravljanje, in hkrati poudarja, da bi se za boljše upoštevanje prednostnih nalog moral uporabiti cel spekter razpoložljivih orodij; v zvezi s tem poudarja, da je treba izboljšati zakonodajo na področju javnih naročil in upravljanja javnih financ v državah evropske sosedске politike;
106. poudarja, da je potreben skladen pristop pri pomoči sosednjim državam, ki ga posamezne države članice EU in EU zagotavljajo v okviru evropske sosedске politike; podpira vse mehanizme, ki bodo pomagali usklajevati in racionalizirati ukrepe evropskih donatorjev v državah evropske sosedске politike, če s tem ne bodo dodane nepotrebne birokratske ovire;
107. poudarja, da čeprav lahko pomoč deluje kot vzvod za države evropske sosedске politike, ni zadostno jamstvo za trajnostni in trajni napredek; zato poziva države evropske sosedске politike, naj povečajo in uporabijo svoje domače vire, vzpostavijo pregledne sisteme obdavčenja, v program evropske sosedске politike učinkovito vključijo zasebni sektor, lokalne oblasti in civilno družbo ter se bolj poistovetijo s projekti evropske sosedске politike;
108. pozdravlja odločitev držav članic skupine G8, da povečajo posojilne instrumente za države južnega partnerstva, ki so začele proces prehoda v demokracijo; meni, da zaveze, sprejete v okviru „Partnerstva iz Deauvilla“ 27. maja 2011, spodbujajo uporabo finančnih sredstev v korist demokraciji in razvoju v državah partnericah Evropske unije;
109. glede na arabsko pomlad, pa tudi na zaton demokracije v nekaterih državah vzhodnega partnerstva poziva k posebni samokritični oceni finančnih instrumentov, ki so se v preteklosti uporabljali v okviru evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva, kar zadeva njihovo delovanje na področju demokracije, človekovih pravic, upravljanja, boja proti korupciji, vzpostavljanja institucij in podpore civilni družbi; meni, da mora EU sprejeti novejši pristop za krepitev sodelovanja z namenom preprečevanja konfliktov;
110. je trdno prepričan, da je treba pri tej reviziji preučiti tudi finančno pomoč palestinski upravi in Agenciji Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA) ter jo kot sestavni del sosedске politike vključiti v dolgoročno načrtovanje programov; meni, da argument, da je zaradi politične nestabilnosti v regiji in posebnosti mirovnega procesa mogoče le začasno načrtovanje in krepitev za vsak primer posebej, ni tehten;
111. glede na trenutne nujne potrebe zlasti v južnem sosedstvu poziva k hitremu dogovoru med Evropskim parlamentom in Svetom o predlogu za okrepitev instrumenta sosedstva v obdobju 2012 do 2013; poleg tega poziva države članice, naj nemudoma izpolnijo dvostranske zaveze glede južnega Sredozemlja in vzhodnega partnerstva;
112. vztraja, da mora Svet brez nadaljnega odlašanja sprejeti zakonodajni predlog za

spremembo člena 23 uredbe o evropskem instrumentu sosedstva in partnerstva, ki ga je Komisija predložila maja 2008, Parlament pa sprejel 8. julija 2008, ki bi omogočil ponovno naložbo sredstev, vrnjenih od preteklih dejavnosti; ponovno poudarja, da se ta ukrep že upošteva kot dejstvo in se odraža v predlogu za financiranje pregleda evropske sosedске politike v proračunu za leta 2011–2013; poziva Komisijo, naj razmisli, kako bi lahko še zagotovili, da bodo takoj na voljo dodatna sredstva tveganega kapitala EIB za južno in vzhodno razsežnost;

113. pozdravlja opravljeno delo, ki sta ga izvedli Evropska investicijska banka, zlasti preko Sklada za evro-sredozemske naložbe in partnerstvo, in Evropska banka za obnovo in razvoj (EBOR), ter poudarja pomen večje sinergije in potrebo po njej z drugimi nacionalnimi in mednarodnimi finančnimi institucijami, ki tudi delujejo v teh državah; podpira spremembo statuta banke EBOR, tako da bodo tudi države partnerice južnega sosedstva upravičene do njene pomoči, ob zagotavljanju, da EIB in EBOR, katerih kapital je v obeh primerih v pretežni meri evropski, vzpostavita ploden odnos, ki ga zaznamuje sodelovanje in ne konkurenca;

*
* *

114. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednici Komisije, Evropski službi za zunanje delovanje, vladam in parlamentom držav članic, držav evropske sosedске politike in generalnemu sekretarju Unije za Sredozemlje.

8. 11. 2011

MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ

za Odbor za zunanje zadeve

o pregledu evropske sosedске politike
(2011/2157(INI))

Pripravljavka mnenja: Michèle Striffler

POBUDE

Odbor za razvoj poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja, da čeprav se politika Unije na področju razvojnega sodelovanja uvršča med načela in cilje zunanjega delovanja Unije, in s tem tudi v okvir evropske sosedске politike, ima Unija kljub temu ustavno dolžnost, določeno v drugi alineji člena 208(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, da upošteva cilje razvojnega sodelovanja pri izvajanju politik, ki bi lahko vplivale na države v razvoju; zato nemudoma poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj pri izvajanju evropske sosedске politike tako v državah partnericah vzhodnega kot tudi južnega sosedstva nikoli ne pozabita na cilje zmanjšanja in na koncu izkoreninjenja revščine;
2. podpira humanitarno delovanje ter prizadevanja Unije za razvoj in mir v partnerskih državah vzhodnega sosedstva, pa tudi pomemben prispevek Unije k Agenciji Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA); vendar obžaluje, da tega ukrepa še ne spremlja povečanje moči Unije kot pomembnega političnega akterja na Bližnjem vzhodu; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj si prizadevata, da prisotnost in delovanje Unije v tej regiji pridobita politično težo, ki bo enaka njeni odločilni vlogi na področju humanitarne in razvojne pomoči;
3. poziva, da je treba mandat posebnega predstavnika Evropske unije za južno Sredozemlje izkoristiti v zadevah, povezanih z razvojem, saj bi lahko pomembno prispeval k temu, da bodo demokratični procesi pospremljeni s trdnimi rezultati na področju razvoja, zlasti z izboljšanjem socialnih in gospodarskih razmer v teh državah;

4. poudarja, da je treba evropsko sosedsko politiko financirati še naprej, kljub trenutni gospodarski krizi, vseeno pa opozarja, da se proračuna Unije, ki je namenjen za razvojno in humanitarno pomoč, v nobenem primeru ne sme prerazporejati za financiranje evropske sosedske politike (to financiranje zagotavlja specifičen instrument);
5. poudarja, da je treba v primerih, ko je Unija uporabila humanitarno pomoč, poskrbeti za ustrezen prehod med sanacijo, obnovo in razvojem, da se odpravijo uničujoče posledice revolucij;
6. ugotavlja, da so se ob vetru svobode, ki je med arabsko pomladjo zapihal na južnih obalah Sredozemlja, lokalne civilne družbe hotele otresti prevelikega nadzora takratnih oblastnikov; zavzema se za tesnejše podregijsko sodelovanje in podpira to željo po osamosvojitvi, v kolikor jo bo spremljal dejanski demokratični napredek, ki bo omogočal kar najboljše spoštovanje skupnih vrednot (demokracija in človekove pravice, zlasti pravice žensk, pravosodje in pravna država, temeljne svoboščine, vključno s svobodo govora, vesti, veroizpovedi, združevanja in medijev, varnost, demokratična stabilnost, blaginja, pravična porazdelitev dohodka, bogastva in možnosti, dobro vladanje in boj proti korupciji); s tem v zvezi podpira tudi gradnjo lokalne demokracije z decentralizacijo in krepitvijo institucij lokalnih oblasti;
7. poudarja, da bi morale biti spoštovanje temeljnih človekovih pravic, vključno s socialnimi in gospodarskimi, temeljni kamen sosedske politike; poziva Unijo, naj oblikuje politiko boja proti otroškemu delu v skladu s konvencijami Mednarodne organizacije dela o minimalni starosti 15 let za zaposlitev in o najhujših oblikah otroškega dela, da bi slednje odpravila; poudarja, da bi bilo treba zagotoviti dostop do osnovne izobrazbe in poklicnega usposabljanja v skladu z razvojnimi cilji tisočletja;
8. poudarja, da je treba v programih Unije za razvoj in človekove pravice še posebej podpreti civilno družbo, ki je resnična nosilka teh procesov, predvsem pa organizacije žensk in mladih; opominja, da je treba po volilnih procesih, ki bodo potekali v prihodnjih mesecih, še odločneje podpreti izvoljene nacionalne parlamente, da bodo lahko razvili zmogljivosti za nadzor in spremljanje;
9. vztraja, da bi moral proces demokratizacije voditi h krepitvi pravne države in vzpostavitvi demokratičnih institucij, vključno z delujočim parlamentom, ki predstavlja politični pluralizem; opozarja na odločilno vlogo civilne družbe v tem procesu ter poziva k vzpostavitvi jasnih in preglednih instrumentov, ki bodo omogočili aktivno udeležbo civilne družbe;
10. poudarja, da se migracijski odnosi med Unijo in njenimi sosedami ne morejo omejiti samo na varnostne prioritete Unije; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj se v prihodnjih politikah osredotočita tudi na zaščito človekovih pravic migrantov in beguncev, kot tudi na vez med migracijo ter razvojem južnih in vzhodnih držav partneric.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	7.11.2011
Izid končnega glasovanja	+: 21 -: 1 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Thijs Berman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Santiago Fisas Ayxela, Fiona Hall, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Horst Schnellhardt, Giancarlo Scottà, Jan Zahradil
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	João Ferreira

8.11.2011

MNENJE ODBORA ZA PRORAČUN

za Odbor za zunanje zadeve

o reviziji evropske sosedске politike
(2011/2157(INI))

Pripravljavec mnenja: Göran Färm

POBUDE

Odbor za proračun poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da je konstruktivna dolgoročna sosedska politika bistvenega pomena za partnerske države, saj spodbuja napredek k miru, demokraciji, stabilnosti in blaginji, hkrati pa je strateškega pomena za Evropsko unijo glede na vlogo partnerskih držav na vzhodu in jugu za skupno varnost, okolje in gospodarski razvoj;
2. poudarja, da je treba pri reviziji evropske sosedске politike oblikovati dobro strukturiran in dolgoročen evropski sosedski instrument, usmerjen v prihodnost, zlasti glede na omejeno proračunsko okolje, s čimer bi preprečili prevelika nihanja v financiranju in morebitno prekrivanje z obstoječimi instrumenti; v tem pogledu obžaluje sklep Sveta za zunanje zadeve z dne 20. junija 2011, da se bo „o znatnem povišanju finančne podpore [...] odločalo [...] brez poseganja v večletni finančni okvir“;
3. glede na arabsko pomlad, pa tudi na zaton demokracije v nekaterih državah vzhodnega partnerstva poziva k posebni samokritični oceni finančnih instrumentov, ki so se v preteklosti uporabljali v okviru evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva, kar zadeva njihovo delovanje na področju demokracije, človekovih pravic, upravljanja, boja proti korupciji, vzpostavljanja institucij in podpore civilni družbi; meni, da mora EU sprejeti novejši pristop za krepitev sodelovanja z namenom preprečevanja konfliktov;
4. meni, da mora biti revizija evropske sosedске politike usklajena in izvedena glede na sedanjo oceno večletnega finančnega okvira 2007–2013 in pogajanja o obdobju po letu 2013, da ne bi znova začeli pogajanj o financiranju sosedске politike v letih 2012 in 2013;

5. meni, da je treba pri finančni pomoči v okviru sosedske politike upoštevati tudi priseljivanje in azil, podpreti ukrepe za preprečevanje bega možganov in spodbujati obveščevalne akcije o možnostih zakonite migracije, ponuditi strukturno pomoč za sprejem iskalcev azila in beguncev, spodbujati usposabljanje uradnikov tretjih držav na področju azila in človekovih pravic ter omogočiti ponovno vključevanje oseb, ki so se vrnile v domovino; meni, da v revidiranem evropskem sosedskem instrumentu te razsežnosti ne bi smeli zanemariti, da bi moral biti hitro na voljo za uporabo in da bi moral delovati skladno z drugimi finančnimi instrumenti za begunce, kot so Evropski sklad za begunce, Evropski sklad za vračanje in Sklad za zunanje meje;
6. soglaša, da je treba izboljšati interakcijo med evropskim sosedskim instrumentom ter drugimi instrumenti, kot so Evropska investicijska banka in Evropska banka za obnovo in razvoj, da bi bila dodana vrednost Evropske unije čim večja, da bi preprečili podvajanje prizadevanj in virov ter dosegli čim večji učinek pomoči; meni, da bi bilo treba pri tem vprašanju pretehtati celovit okvir za to interakcijo;
7. je trdno prepričan, da je treba pri tej reviziji preučiti tudi finančno pomoč palestinski upravi in Agenciji Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA) ter jo kot sestavni del sosedske politike vključiti v dolgoročno načrtovanje programov; meni, da argument, da je zaradi politične nestabilnosti v regiji in posebnosti mirovnega procesa mogoče le začasno načrtovanje in krepitev za vsak primer posebej, ni tehten;
8. meni, da je treba ohraniti razumno razmerje med vzhodno in južno komponento, zlasti ker vzhodne sosedske države izvajajo programe in reforme, povezane z vzhodnim partnerstvom, ter imajo možnosti za pridružitve EU; vendar meni, da to ravnovesje ne more veljati kot trajno določeno; v celoti podpira načelo razlikovalne in glede na uspešnost prilagodljive finančne pomoči, ki sloni na dejanskih potrebah, absorpcijski sposobnostih in uresničenih ciljih;
9. opozarja na osrednjo vlogo evropskega sosedskega instrumenta pri podpori makroregijskih strategij EU, kot sta strategija EU za regijo Baltskega morja in strategija EU za podonavsko regijo, saj zagotavlja sredstva za zunanje razsežnosti teh strategij, predvsem dejavnosti, ki zadevajo sosednje države;
10. pozdravlja zavezo Komisije, da oživi sodelovanje sosedskih držav pri delu nekaterih agencij in programov EU, odprtih tudi tretjim državam; poziva Komisijo, naj predstavi jasen in izčrpen seznam ustreznih agencij in programov, pri katerih bi lahko sodelovale sosedske države, ter pregled oblik, finančnih prispevkov in načinov takega razlikovalnega sodelovanja;
11. vztraja, da je treba jasno opredeliti prednostne naloge in cilje, da bi preprečili preveliko razpršitev, zaradi česar bi bili rezultati neznatni, saj bi bila dodeljena finančna pomoč premajhna; meni, da je prostovoljna omejitev prednostnih nalog nujno orodje tudi za pogojevanje ter večje spremljanje pomoči; zato znova poudarja, da morajo biti sosedske države in institucije EU politično in pravno pripravljene za hitro ponovno obravnavo finančne pomoči v primeru neizpolnitve zastavljenih pogojev;
12. ugotavlja, da predstavlja ponovna uporaba vrnjenih sredstev Evropske investicijske banke

skoraj 20 % celotnih finančnih sredstev za revizijo; ponovno poziva Svet, naj hitro sprejme zakonodajni predlog za spremembo uredbe o evropskem instrumentu sosedstva in partnerstva ter s tem omogoči ponovno uporabo sredstev; vztraja, da še vedno ni bila predstavljena alternativna možnost načrtovanemu znesku 244 milijonov EUR, če Svet po treh letih še vedno ne bi mogel zbrati večine glasov o tem vprašanju; meni, da sredstva v višini 1,24 milijarde EUR predstavljajo minimum; meni, da je neuporabo vrnjenih sredstev Evropske investicijske banke mogoče nadomestiti le z uporabo instrumenta za prilagodljivost, določenega z medinstitucionalnim sporazumom;

13. poudarja, da je tesnejše usklajevanje med državami članicami ter med državami članicami in Evropsko unijo pri zagotavljanju pomoči sosedskim državam nujen pogoj za učinkovito in povezano evropsko pomoč; poziva države članice, naj pokažejo dejansko pripravljenost za prilagoditev svojih nacionalnih interesov evropski sosedski politiki v prid partnerskih držav;
14. glede na trenutne nujne potrebe zlasti v južnem sosedstvu poziva k hitremu dogovoru med Evropskim parlamentom in Svetom o predlogu za okrepitev instrumenta sosedstva v obdobju 2012 do 2013; poleg tega poziva države članice, naj nemudoma izpolnijo dvostranske zaveze glede južnega Sredozemlja in vzhodnega partnerstva;
15. je seznanjen s predlogom o ustanovitvi evropskega sklada za demokracijo; ugotavlja, da je treba okvir za ta sklad, podrobnosti in način financiranja še opredeliti, in opozarja, da ne bi smel voditi k prekrivanju z obstoječimi instrumenti in podvajanju; izraža pomisleke glede dejstva, da bi se prihodnji sklad lahko delno ali v celoti financiral z drugimi sredstvi, ne iz proračuna EU, in znova opozarja na pravico proračunskega organa, da spremlja in nadzira izvrševanje tega sklada; zato zahteva pojasnilo Komisije in Sveta v zvezi s tem.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	7.11.2011
Izid končnega glasovanja	+: 25 -: 2 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Lajos Bokros, Isabelle Durant, James Elles, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivajlo Kalfin (Ivailo Kalfin), Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Vladimir Maňka, Barbara Matera, Nadežda Nejnski (Nadezhda Neynsky), Dominique Riquet, László Surján, Derek Vaughan
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Jürgen Klute, Georgios Stavrakakis
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Marisa Matias

9. 11. 2011

MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE

za Odbor za zunanje zadeve

o pregledu evropske sosedске politike
(2011/2157(INI))

Pripravljalavka mnenja: Silvana Rapti (Sylvana Rapti)

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker je za trajnostno gospodarsko rast potreben celovit pristop v korist zaposlovanju in socialni zaščiti;
- B. ker je evropska sosedska politika bistvena za stabilnost sosednjih držav EU ter prispeva k varnosti in napredku vseh in ker obstaja skupni interes za demokratično, stabilno, uspešno in mirno širše območje okrog Evrope;
- C. ker je EU v svetu zgled socialnega razvoja in lahko zagotovi dragoceno strokovno znanje o odgovorni rasti;
- D. ker se nova evropska sosedska politika ponovno ocenjuje in se mora še naprej ponovno ocenjevati glede na napredek, dosežen v sosednjih državah, vendar tudi ob upoštevanju zadev vzajemnega interesa, in ker bi jo bilo treba preoblikovati in zasnovati tako, da bi obravnavala nastajajoče zgodovinske izzive in dajala prednost nujnim razmeram;
- E. ker so demokratične spremembe v severni Afriki sprožili ljudje, večinoma mlajše generacije, ki živijo v družbah z neenakomerno porazdelitvijo bogastva, visoko stopnjo brezposelnosti, nezadostnim socialnim varstvom ter pomanjkanjem možnosti za izobraževanje in socialnih možnosti ali celo pod pragom revščine in ki preživijo zaradi neformalne ekonomije;
- F. ker ima regija južnih partnerskih držav eno najnižjih stopenj aktivnosti na svetu in ker so dogodki v začetku leta 2011 v številnih partnerskih državah ustvarili nove priložnosti za

soočenje z izzivom ustvarjanja delovnih mest;

- G. ker mora evropska sosedska politika enakovredno obravnavati težave vzhodne in južne razsežnosti z upoštevanjem demokracije ter ekonomskih in socialnih zadev;
- H. ker se demografska gibanja v različnih regijah evropske sosedske politike znatno razlikujejo;
- I. ker ima neposredna geografska bližina z vzhodnimi in južnimi mejami strateški pomen in ker je treba zato migracijski pritok delovne sile zaradi kulturnih podobnosti ter preteklega zgodovinskega in mogočega prihodnjega dogajanja v zvezi s širitvijo oceniti kot prednostno nalogo;
 - 1. poudarja, da bi morala evropska sosedska politika podpreti trajnostne in strukturne gospodarske in socialne reforme ter reforme izobraževalnih sistemov, uresničene v varnem in pravičnem pravnem okviru v skladu s konvencijami Mednarodne organizacije dela (ILO), ki naj bi omogočile ustvarjanje novih delovnih mest, socialno varstvo in ustrezno posodobitev politik dela, vključno s programi usposabljanja in izobraževanja, ter delovne standarde, ki bodo pogoj za finančno podporo; meni, da bi morale te reforme spodbuditi socialno in gospodarsko rast ter preprečiti socialno izključenost in socialni damping, pri tem pa izboljšati poslovno okolje in podporo za mala in srednja podjetja;
 - 2. poziva partnerje v okviru evropske sosedske politike, naj ratificirajo vse temeljne konvencije organizacije ILO o delu in z njimi uskladijo nacionalno zakonodajo;
 - 3. poudarja, da bi morali v okviru evropske sosedske politike s pomočjo strokovnega znanja in izkušenj ter sodelovanja EU, zlasti Evropsko ustanovo za usposabljanje, z mednarodnimi organizacijami, ki se ukvarjajo s preoblikovanjem trgov dela in razvojem socialnih politik, podpreti prizadevanja sosedskih držav pri reševanju najnujnejših težav na trgu dela in iskanju dolgoročnih odgovorov na izzive trga dela, kot so neuskklajenost med ponudbo in povpraševanjem, neformalna zaposlitev, slabe delovne razmere, skrb zbujajoča visoka brezposelnost mladih, nezakonito otroško delo, neenakopravna obravnava spolov in izključenost ranljivih družbenih skupin; poziva k vzpostavitvi mehanizma za izmenjavo najboljših praks v zvezi z reformami trga dela in politikami zaposlovanja, pa tudi zagotavljanje nujne tehnične pomoči državam evropske sosedske politike;
 - 4. poudarja pomen ustvarjanja kakovostnih delovnih mest, prilagojenih potrebam gospodarstva in trga delovne sile, da bodo ljudje raje ostajali v domovini; znova poudarja, da je razvoj in tesna vključitev zasebnega sektorja, zlasti malih in srednjih podjetij, ključni vzvod za ustvarjanje delovnih mest; hkrati opominja, da je treba nujno učinkovito obvladovati nezakonito priseljevanje ranljivih priseljencev, ki so morda prisiljeni k nezakonitim dejavnostim ali v nezakonite situacije na ozemlju EU oziroma so izpostavljeni tveganju, da se jim kaj takega zgodi; v zvezi s tem poudarja, da je treba izboljšati življenjske razmere vseh priseljencev;
 - 5. poudarja, da bi morala biti evropska sosedska politika osnova za učinkovito sodelovanje v boju proti nezakonitemu priseljevanju, saj so partnerske države tako države izvora kot tudi države prehoda za nezakonite priseljence, za učinkovito upravljanje meja, boj proti

organiziranemu kriminalu in s tem za zaščito človekovih pravic;

6. opozarja, da je treba zagotoviti, da bodo minimalne plače delavcem in njihovim družinam omogočale primeren življenjski standard in da odtegljaji od plač zaposlenim in njihovim vzdrževanim družinskim članom ne bodo odvzeli sredstev za preživetje;
7. ugotavlja, da je treba predvideti ustrezno dolge roke za prenehanje delovnega razmerja, pri čemer je treba upoštevati trajanje delovnega razmerja zaposlenega;
8. poudarja, da je nadzorovana krožna mobilnost koristna za države, ki niso članice EU, in za EU, ter poziva k ukrepom, s katerimi bi preprečili morebitni beg možganov; poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti nadaljevanju dialoga o podpori za dostop do delovnih trgov EU, boljšemu širjenju informacij o obstoječih zakonitih možnostih za mobilnost in migracijo ter o možnostih za uveljavitev pridobljenega znanja in sposobnosti, potrebnih na trgu dela; opominja, da je pravica državljanov držav, ki niso članice EU, do bivanja in iskanja dela na ozemlju države članice določena v direktivah na evropski ravni; poudarja, da je treba ustrezno oceniti škodljive učinke, kot je ločitev družine; poudarja pozitiven vpliv ekonomske migracije pri ustvarjanju trajnostnih trgov dela;
9. meni, da bi morala biti pomoč tem državam pri prehodu v socialno tržno gospodarstvo in pri nadzoru negativnih vplivov na njihove trge dela osredotočena predvsem na čezmejne projekte in finančno podporo za izobraževalne programe, kot je Erasmus;
10. pozdravlja pobude za izmenjavo študentov in udeležencev poklicnega usposabljanja, kot je nedavno sprejeta pisna izjava o vzpostavitvi evro-sredozemskih programov Erasmus in Leonardo da Vinci;
11. vztraja, da je treba ljudem, skupnostim in civilni družbi dati pomembnejšo vlogo in okrepiti socialni dialog;
12. poziva Komisijo, naj z različnimi instrumenti, ki vključujejo finančno in tehnično podporo, usposabljanje, oblikovanje mrež in ukrepe za gradnjo zmogljivosti, spodbuja socialne partnerje, ki so popolnoma neodvisni pri ustvarjanju in razvoju, saj so nujno potrebni za oblikovanje socialnih politik;
13. meni, da imajo države članice, ki mejijo na države evropske sosedske politike, odločilen pomen pri pomoči tem državam in izmenjavi znanja z njimi, zlasti glede reforme trga dela in zaposlovanja; zato poziva Komisijo, naj se dejavno udeleži dialoga in ukrepov z nacionalnimi organi in socialnimi partnerji v sosednjih državah, da bi državam evropske sosedske politike pomagala pri oblikovanju mrež in zagotovila tehnično pomoč za krepitev zmogljivosti in institucionalno krepitev;
14. opozarja na to, kako pomembna je pravica vsakogar, da ustanovi sindikat, in pravica sindikatov, da vzpostavijo nacionalne federacije in konfederacije, ter poziva k poenostavitvi in upoštevanju te pravice v praksi; opozarja na to, da je pravica do stavke priznana temeljna pravica in se je ne sme odreči samo zato, ker je področje dela bistveno za skupnost, brez razlikovanja med posebnimi nalogami; poziva k spodbujanju s sankcijami zagotovljene pravice do obveščeniosti in posvetovanja, ki velja za vsa področja vzajemnega interesa, in pravice do tega, da nihče ni izključen samo zaradi zaposlitve v

javni upravi;

15. poziva Komisijo, naj podpre razvoj upravnih zmogljivosti na področju zaposlovanja in socialnih zadev, pri tem pa posebno pozornost nameni krepitvi zmogljivosti pravnih storitev, kar bo zagotovilo boljšo pripravo in vodenje reform;
16. poudarja, kako pomembna je usklajenost politik EU in držav članic za boljše rezultate na področjih vzajemnega interesa, pa tudi pri določanju standardov pogojenosti;
17. poziva Komisijo, naj sprejme strateške dokumente za zmanjševanje revščine kot vodilni politični okvir za srednjeročno gospodarsko rast v korist revnih in pravično porazdelitev bogastva glede na potrebe države;
18. poziva Komisijo, naj na letni osnovi učinkovito spremlja in ocenjuje rezultate svojih ukrepov in financiranja, zlasti kar zadeva politike zaposlovanja in v povezavi z določbami konvencij organizacije ILO, ter ugotovitve spremljanja upošteva pri svojih prihodnjih ukrepih.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	7.11.2011
Izid končnega glasovanja	+: 31 -: 3 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Milan Cabrnich, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Frank Engel, Richard Falbr, Marian Harkin, Roger Helmer, Liisa Jaakonsaari, Ádám Kósa, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis (Konstantinos Poupakis), Silvana Rapti (Sylvana Rapti), Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zaroni
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Edite Estrela, Julie Girling, Richard Howitt, Ria Oomen-Ruijten, Emilie Turunen
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Catherine Bearder

21. 10. 2011

MNENJE ODBORA ZA INDUSTRIJO, RAZISKAVE IN ENERGETIKO

za Odbor za zunanje zadeve

o reviziji evropske sosedске politike
(2011/2157(INI))

Pripravljaec mnenja: Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz

POBUDE

Odbor za industrijo, raziskave in energetiko poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. pozdravlja okrepitev razsežnosti energetskega sodelovanja v okviru evropske sosedске politike, opozarja, da ostaja zanesljiva oskrba z energijo prek diverzifikacije virov, upravljanja povpraševanja in tesnejšimi vezmi z osrednjimi dobavitelji in tranzitnimi državami prednostna naloga energetske politike EU ter da sta vzhodna in južna sosesčina še vedno v središču zunanje energetske politike EU, in poziva k učinkovitim ukrepom za spoštovanje načela solidarnosti na področju energije; v zvezi s tem pozdravlja sporočilo Komisije o zunanji energetski politiki in predlog sklepa o posredovanju informacij o medvladnih sporazumih;
2. spominja, kako pomembno je vzhodno partnerstvo v smislu zagotavljanja preskrbe EU z energijo; glede na vzpostavitev novih povezav in plinovodov v sektorju plina, novih povezav in omrežij v sektorju elektrike, nove infrastrukture in terminalov za utekočinjeni zemeljski plin ter novih elektrarn (z uporabo fosilnega goriva ali obnovljivih virov energije oziroma na podlagi jedrskih projektov) poudarja, da je treba oblikovati tržna pravila ter pregledne in poštene pogoje za tranzit energije in trgovino z njo, da bo mogoče zagotoviti stabilno prihodnost za naložbe; poudarja, da bi morali z navedenimi pravili in pogoji spodbujati visoke standarde okoljskega varstva, demokratičnega udejstvovanja ter zdravja in varnosti;
3. pozdravlja predlog o ustanovitvi evropske energetske skupnosti in meni, da bi utegnila biti pomemben korak k sodelovanju s sosednjimi državami;
4. pozdravlja pristop Ukrajine in Moldavije k pogodbi o ustanovitvi energetske skupnosti,

predvsem glede na njeno morebitno osrednjo vlogo pri doseganju ciljev EU na področju energetske varnosti ter pri prispevanju k energetske varnosti navedenih držav;

5. pozdravlja vsakršno prizadevanje za okrepitev vzhodnega partnerstva, zlasti vodilnih pobud Komisije za mala in srednje velika podjetja ter regionalne energetske trge in energetske učinkovitost; verjame, da bi se morala ta prizadevanja odražati v večletnem finančnem okviru;
6. poziva Komisijo, naj med drugim z naložbami spodbuja vzpostavitev, nadgradnjo in razvoj pametnih energetskih omrežij ter infrastrukturnih povezav s sosedi EU; poudarja, kako pomembno je projekte, ki so v interesu EU, postaviti na prvo mesto, da bi pospešili njihov razvoj in izvajanje; ugotavlja predvsem, kako pomembna je gradnja in razvoj infrastrukture za utekočinjeni zemeljski plin;
7. poziva Komisijo, naj dodatno razvije strategijo EU za Črno morje, saj je zaradi geostrateške vloge, ki ponuja precejšnje možnosti za varno preskrbo z energijo in diverzifikacijo virov, pomemben sestavni del zunanje energetske strategije EU;
8. spominja, kako pomembni so konvencionalna energija (nafta in plin), obnovljivi viri energije in energetska učinkovitost kot gonilo gospodarskega razvoja v vzhodnih in južnih sosednjih državah EU, saj postajajo vir novih dohodkov in zaposlitev, ustvarjajo nove lokalne energetske vire, krepijo mrežno infrastrukturo in omogočajo nastanek novega industrijskega sektorja proizvodnje komponent; priznava, da večjo uporabo obnovljivih virov energije pogosto ovira pomanjkanje spodbud, pa tudi omejena zmogljivost mrež za sprejemanje in porazdeljevanje energije, pridobljene iz obnovljivih virov; poziva Komisijo, naj spodbuja razvoj in promocijo lokalnega strokovnega znanja na teh področjih, prenos izkušenj, hitro uvedbo pametnih tehnologij ter izvajanje skupnih raziskovalnih projektov prek podpore programov usposabljanja za fakultete za inženirje, centre za raziskovanje obnovljivih virov energije in regulativne organe;
9. poudarja potrebo po čezmejnem sodelovanju v podonavski regiji, saj ima ta regija sloves evropskih vrat do zahodnega Balkana, opozarja pa tudi na vlogo strategije EU za podonavsko regijo, ko gre za izboljšanje sosedskih odnosov v srednji in jugovzhodni Evropi, saj prispeva veliko dodano vrednost k politiki EU za vzhodno Evropo, zaradi česar je odlično sredstvo, s katerim lahko celotna Unija korenito izboljša politično in gospodarsko sodelovanje na območju Balkana ter tako prispeva k širitvi in utrditvi procesa evropske integracije v regiji;
10. poudarja, kako pomembno je deliti izkušnje, ki jih je EU pridobila pri reformah energetskega sektorja, s sosednjimi državami, na primer Ukrajino, da bi prispevali k posodobitvi njihovega plinskega tranzitnega sistema in spodbujali pregledna tržna pravila, varstvo okolja in poštene pogoje za trgovanje z energijo;
11. ugotavlja, da bi morala biti varnost in jedrska varnost osrednja tema dialoga EU z njenimi sosedi, zlasti v regijah, kjer je potresna aktivnost velika; meni, da bi se morala EU v mednarodnih razpravah zavzemati za mednarodne pravno zavezujoče standarde jedrske varnosti, tudi pod okriljem Mednarodne agencije za atomsko energijo, prav tako pa bi morala poskusiti razširiti ocene jedrske varnosti na sosednje države; poudarja, da je treba spodbujati souporabo informacij v jedrskih raziskavah ter izmenjavo tehnoloških in

znanstvenih izkušenj na tem področju;

12. pozdravlja namero Komisije, ki želi s spodbujanjem dodatnega zблиževanja regulativnih okvirov pospešiti postopke integracije in liberalizacije energetskega trga, in sicer na podlagi Agencije za sodelovanje energetskih regulatorjev (ACER); meni, da je treba razširiti in poglobiti energetska skupnost, da bi zagotovili ustrezno uspešnost trga in pravno varnost naložb, ne glede na odlike pogodbe o ustanovitvi energetske skupnosti, ki ustrezno pozornost namenja tveganju večjih emisij CO₂; spodbuja skupne regulativne projekte, kot je MEDREG (združenje sredozemskih regulatorjev za električno energijo in plin), pa tudi uveljavljanje usklajenih, preglednih in nediskriminacijskih tržnih pravil ter izmenjavi znanja in strokovnih izkušenj;
13. poudarja, da je treba utrditi večstransko sodelovanje na področju energetike v črnomoški regiji, pri tem pa se opirati na vodilna načela STO in pogodbe o energetska listini; se zavzema za popolno integracijo trgov in regulativnega okvira na podlagi energetske in okoljske zakonodaje EU ter poziva države iz širše črnomoške regije, naj spoštujejo pogodbo o energetska listini, obenem pa je naklonjen tudi pomoči EU, Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj za posodobitev energetske infrastrukture v državah evropske sosedne politike;
14. spominja podpisnice pogodbe o energetska listini na njihove dolžnosti, ki izhajajo iz pogodbe ter njenih sprememb in protokolov; poudarja, da je treba v celoti spoštovati in izvajati vse rešitve sporov; spodbuja pristop sedanjih držav opazovalk iz severne Afrike k polnemu članstvu;
15. meni, da bi morala EU spodbujati boljše sodelovanje z državami evropske sosedne politike na energetska področju, da bi zagotovili varnost preskrbe z energijo ter se zavzemali za izvajanje pravil notranjega trga EU;
16. podpira nadaljnje sodelovanje v sektorjih, kot so industrija, mala in srednje velika podjetja, raziskave, razvoj in inovacije, informacijske in komunikacijske tehnologije, vključno z varnostjo sistemov informacijske tehnologije, vesolje in turizem; pozdravlja predloge Komisije v zvezi z razvojem skupnega prostora za znanje in inovacije ter digitalnega gospodarstva, temelječega na informacijskih in komunikacijskih tehnologijah, ter poziva države članice in sosednje države, naj potrdijo svojo zavezanost napredku pri tem razvoju; poudarja, kako pomembni so učinkovita trgovina in mehanizmi, ki omogočajo naložbe med EU in njenimi sosednjimi državami, saj krepijo trgovinska partnerstva, gospodarskim subjektom, zlasti malim in srednje velikim podjetjem, pa olajšujejo dostop do ustreznih in zanesljivih informacij o trgovini in pogojih za naložbe v državah partnericah;
17. poudarja koristi, povezane s pobudami skupnega načrtovanja raziskav med EU in njenimi sosedami; zato spodbuja krepitev usklajevanja, sodelovanja in sinergij med vsemi nacionalnimi raziskovalnimi programi in dejavnostmi, ki jih financirajo sredozemske države, da bi se izboljšale splošna skladnost in učinkovitost ukrepov za okoljske raziskave v regiji, po vzoru skupnega raziskovalnega programa za Baltik (BONUS 169);
18. se zaveda dosežkov projekta BSI (črnomoške medsebojne povezave) pri ustvarjanju regionalne raziskovalne in izobraževalne mreže v širši črnomoški regiji, pa tudi njegove

povezave s komunikacijsko mrežo visoke zmogljivosti in hitrosti za vse raziskovalce v Evropi (GEANT), ter poziva Komisijo, naj še naprej podpira projekte v črnomoški regiji, na primer HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN in BSRN;

19. z veseljem pričakuje predloge Komisije o novem evropskem sosedskem instrumentu, pozdravlja merilo „več za več“ Komisije in spodbuja dodatno razlikovanje, prilagodljivost in pogojevanje pri dodeljevanju pomoči; spodbuja vzpostavitev „logike države“, ki bi lahko v okviru evropske sosedske politike postala „pogodba razlikovalnih partnerstev“; ugotavlja, da bi morala biti pomoč EU kljub doslednem upoštevanju finančnih pravil EU zlahka dostopna in bi se morala osredotočati predvsem na podporo konkretnim projektom ter manj na svetovanje, prizadevanja za odličnost pa ne bi smel ovirati tog okvir;
20. meni, da je pomembno vzpostaviti ustrezno ravnovesje med vzhodnim in južnim sosedstvom; poziva Komisijo, naj pospeši sklenitev in začetek izvajanja pridružitvenih sporazumov, vključno s poglobljenimi in celovitimi območji proste trgovine;
21. poudarja, da je treba o evropski sosedski politiki razmišljati z vidika makroregionalne strategije, ki na regionalni ravni usklajuje ukrepe EU in ukrepe držav članic; meni, da bi bilo treba na evro-sredozemski ravni zagotoviti sinergijo med takšno strategijo in večstranskimi projekti, ki so bili začeti v okviru Unije za Sredozemlje, kot so načrt za sončno energijo v Sredozemlju, civilna zaščita, pomorske avtoceste in odpravljanje onesnaženja Sredozemlja.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	20.10.2011
Izid končnega glasovanja	+: 35 -: 0 0: 4
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Adam Gierek, Norbert Glante, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Jens Rohde, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Ioanis A. Cukalas (Ioannis A. Tsoukalas), Claude Turmes, Niki Cavela (Niki Tzavela), Vladimir Uručev (Vladimir Urutchev), Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Maria Badia i Cutchet, Jolanta Emilia Hibner, Sajjad Karim, Bernd Lange, Markus Pieper, Hannu Takkula, Silvia-Adriana Țicău, Catherine Trautmann, Hermann Winkler
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Judith Sargentini

19.10.2011

MNENJE ODBORA ZA REGIONALNI RAZVOJ

za Odbor za zunanje zadeve

o reviziji evropske sosedске politike
(2011/2157(INI))

Pripravljavka mnenja: Lena Kolarska-Bobińska

POBUDE

Odbor za regionalni razvoj poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da načela ozemeljskega sodelovanja veljajo tudi za zunanje meje in so osrednje orodje za okrepitev gospodarskega razvoja EU ter izboljšanje skupnih ciljev evropske sosedске politike EU, tudi spodbujanja demokracije; meni, da je mogoče te cilje izpolniti le s sodelovanjem civilne družbe ter regionalnih in lokalnih oblasti, da bi poiskali dejanske načine za izpolnjevanje potreb državljanov na kraju samem, obenem pa upoštevali raznolikost razmer na ozemljih različnih držav evropske sosedске politike ter spodbujali načeli subsidiarnosti in upravljanja na več ravneh; poudarja, da bi morala Komisija razširiti celovit pristop ter tako jasno podpreti lokalne in regionalne oblasti, ki so eden od stebrov evropske sosedске politike ter zagotavljajo uresničevanje splošnega interesa;
2. meni, da bi morala evropska sosedska politika, če želi zmanjšati razvojno vrzel in trenja med čezmejnimi skupnostmi, podpirati praktične projekte čezmejnih lokalnih in regionalnih oblasti, ki si prizadevajo za trajnostni vzajemni razvoj, družbeno in gospodarsko kohezijo ter čvrst poslovni regulativni okvir, v katerem ne bi bilo korupcije; meni, da bi se morale lokalne in regionalne oblasti naučiti bolje usklajevati in si izmenjavati primere najboljše prakse, da bi izkoristile skupne priložnosti za razvoj;
3. poudarja velik potencial evropskih združenj za teritorialno sodelovanje, ki vključujejo regije zunaj meja EU; spodbuja sklepanje posebnih sporazumov s sosednjimi tretjimi državami o uvedbi nacionalne zakonodaje, ki omogoča obstoj struktur evropskih združenj za teritorialno sodelovanje v teh državah, in meddržavnih sporazumov, ki bi lokalnim in

regionalnim oblastem tretjih držav omogočali sodelovanje v okviru evropskih združenj za teritorialno sodelovanje;

4. poudarja, kako pomembna je vloga evroregij pri izpolnjevanju ciljev kohezijske politike, ter poziva Komisijo, naj spodbuja njihov razvoj in pripomore k njemu, zlasti v obmejnih regijah, da bi povečali vlogo evroregij v evropski sosedski politiki;
5. meni, da mora evropska sosedska politika v prihodnje upoštevati vlogo najbolj oddaljenih regij v zunanji politiki EU; ugotavlja, da pomenijo resnično priložnost za vpliv na zunanjo politiko EU, saj EU na eni strani omogočajo tesnejše odnose z več tretjimi državami, po drugi strani pa se lahko EU tako spopade z zapletenimi vprašanji, kot je na primer nezakonito priseljevanje; poziva Komisijo, naj omogoči več prožnosti v zvezi z inovativnimi možnostmi financiranja izbranih projektov kohezijske politike, da bi se te uveljavile v evropskih regijah in regijah držav, ki niso članice EU, in jim koristile;
6. meni, da mora novi pristop evropske sosedske politike dopuščati makroregionalne strategije EU in da je treba v celoti izkoristiti potencial makroregij EU, ki vključujejo sosednje države EU, da bi bolje usklajevali prednostne naloge in projekte v skupnem interesu EU in držav evropske sosedske politike ter tako dosegali pozitivne rezultate za vse strani in optimalno porabili vložena sredstva;
7. poudarja, da bi bilo treba evropsko sosedsko politiko obravnavati v širšem kontekstu, da bi spodbudili gospodarski razvoj obmejnih območij; poudarja pozitiven vpliv ohlapnejših vizumskih obveznosti za izvajanje projektov čezmejnega sodelovanja na lokalni mejni promet in razvoj regionalnih trgov, predvsem za skupine, kot so študenti, raziskovalci, poslovneži, umetniki in novinarji; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj prilagodi opredelitev pojma „obmejno območje“ v skladu s teritorialnimi potrebami, da bi tako – tam, kjer je to zaželeno – povečali število imetnikov pravic za lokalno prečkanje meje, s čimer bi jim omogočili prosto gibanje v celotni obmejni regiji;
8. je seznanjen s tem, da ima generalni direktorat Komisije za regionalni razvoj bogate izkušnje z upravljanjem Evropskega sklada za regionalni razvoj, in je prepričan, da bi bilo v interesu ciljev Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva, če bi se pri upravljanju sredstev oprli na nasvete tega generalnega direktorata; zato verjame, da bi bilo treba upravljanje teh finančnih orodij, povezanih s programi čezmejnega sodelovanja, ponovno zaupati GD REGIO, ki je v preteklosti že bil odgovoren za to nalogo.
9. poudarja, da je vloga regij bistvenega pomena za uspešnost dolgoročnih socialnih in gospodarskih reform in za zagotavljanje trajnostnega razvoja; zato meni, da morajo partnerske države dejavno izkoriščati domače vire in vključevati predstavnike civilne družbe in gospodarstva v izvajanje projektov, pri čemer jim morajo naložiti več odgovornosti, da bi dosegli pozitivne rezultate;
10. meni, da bo krepitev vzhodnega partnerstva ključna za razvoj obmejnih regij EU; poudarja, da morata biti vzhodno partnerstvo in regionalni razvoj tesno povezana ter morata spodbujati dvo- in večstransko sodelovanje, npr. sporazume o prosti trgovini, in ustrezno financirane skupne projekte, kot so kulturne izmenjave in izmenjave v okviru civilne družbe;

11. poudarja, da je treba v kontekstu regionalnega razvoja oživiti barcelonski proces in Unijo za Sredozemlje, da bi spodbudili ustrezno dvo- in večstransko sodelovanje, npr. sporazume o prosti trgovini ali kulturne izmenjave in izmenjave v okviru civilne družbe, zlasti glede na nedavne spodbudne dogodke v severni Afriki;
12. poudarja, da sta vzhodno partnerstvo in Unija za Sredozemlje osrednjega pomena za regionalni razvoj; poudarja, da je treba ne glede na pomembne politične dogodke ti politiki obravnavati enakopravno, da bi zagotovili ustrezno uravnotežen pristop, zlasti v finančnem in institucionalnem smislu;

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	6.10.2011
Izid končnega glasovanja	+ : 40 - : 2 0 : 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Haralampos Angurakis (Charalampos Angourakis), Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boştinaru, Philip Bradbourn, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hjusmenova (Filiz Hakaeva Hyusmenova), Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Mihalis Tremopoulos (Michail Tremopoulos), Viktor Uspaskich, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Joachim Zeller
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Jens Geier, Lena Kolarska-Bobińska, Maurice Ponga, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Giommara Uggias, Derek Vaughan, Sabine Verheyen

7.10.2011

MNENJE ODBORA ZA KULTURO IN IZOBRAŽEVANJE

za Odbor za zunanje zadeve

o pregledu evropske sosedске politike
(2011/2157(INI))

Pripravljaec mnenja: Marek Henryk Migalski

POBUDE

Odbor za kulturo in izobraževanje poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poziva k enakovredni porazdelitvi in uskladitvi obstoječih sredstev za finančne programe evropske sosedске politike za mobilnost in podporo civilni družbi, da bodo prednosti zunanjega sodelovanja za vzhodni in južni prostor uravnotežene in odraz izzivov, s katerimi se soočata;
2. odločno potrjuje povezavo med izmenjavami in sodelovanjem na področju kulture, izobraževanja in športa med Evropsko unijo in posameznimi državami evropske sosedске politike na eni strani ter oblikovanjem in krepitvijo odprte civilne družbe, demokracije in pravne države ter spodbujanjem temeljnih svoboščin in človekovih pravic na drugi; poudarja, da sodelovanje na teh področjih predstavlja dodano vrednost za EU in za države evropske sosedске politike;
3. pozdravlja obstoječe programe EU za mobilnost in regionalne projekte in potrjuje, da so zlasti programi EU, namenjeni mladim, znatno vplivali na povečanje možnosti izobraževanja in usposabljanja za mlade; poudarja, da izmenjave in sodelovanje v kulturi in izobraževanju lahko okrepijo civilno družbo, pospešijo demokratizacijo in poglobijo medsebojno razumevanje med narodi; zato poziva države članice, naj, kolikor je mogoče, najboljšim študentom iz držav evropske sosedске politike omogočijo dostop do izobraževanja in usposabljanja in prejema štipendij za študij v EU;
4. zato poziva Komisijo in države članice, naj naslednjo generacijo programov za mobilnost, izobraževanje in mlade za obdobje po letu 2014 odprejo za sosednje države EU in jim

tako omogočijo sodelovanje v teh programih; poziva Komisijo, naj razširi obseg programov mobilnosti, med drugim s programom izmenjav za civilno družbo in socialne podjetnike; poziva države članice, naj podprejo pobude za izobraževanje, med njimi tudi programe za učenje jezikov sosednjih držav, ter pobude za partnerstvo med javnimi uslužbenci;

5. opozarja na pomen recipročnosti pri programih izmenjave, da bi imeli tudi mladi iz EU možnost izobraževanja v državah evropske sosedске politike;
6. opozarja na dodano vrednost programa Tempus IV pri spodbujanju sodelovanja in prizadevanjih za posodobitev izobraževalnih sistemov sosednjih držav EU ter poziva Komisijo, naj program podpre ob upoštevanju naslednjega večletnem finančnega okvira;
7. ceni vpliv Evrosredozemske univerze in navaja, da bi bilo treba njen uspeh predstaviti javnosti in podobno pobudo uvesti za regijo vzhodnega partnerstva;
8. poudarja, da bi bilo treba izkoristiti izkušnje na področju izobraževanja tistih držav članic, ki že izvajajo koncept evropske sosedске politike, vključno s pobudami kot je center za vzhodnoevropske študije v Varšavi; v zvezi s tem opozarja EU in države članice na pomen odpravljanja ovir za prost pretok oseb in poudarja, da je treba liberalizirati vizumsko ureditev za študente in mlade iz držav vzhodnega partnerstva, ki bi radi študirali v državah EU; poziva države članice, naj vzpostavijo sistem brezplačnih vizumov za študente iz držav evropske sosedске politike;
9. poudarja, da je treba okrepiti medsebojne učinke med pobudo "Mladi in mobilnost" ter evropsko sosedsko politiko, da bi zagotovili, da se za mobilnost študentov med EU in sosednjimi državami lahko izkoristi več možnosti v interesu EU in mladih iz teh držav, ter poudarja, da bi te projekte obenem morali promovirati mediji sosednjih držav EU;
10. poziva Komisijo, naj s sosednjimi državami sklene več partnerskih sporazumov na področju mobilnosti; v zvezi s tem poudarja, da je treba pri tem upoštevati razlike v prihodkih med prebivalci EU in prebivalci držav evropske sosedске politike ter da je treba preučiti načine za boljše možnosti štipendiranja;
11. zato poziva Komisijo, naj posebno pozornost nameni mobilnosti študentov, akademikov, raziskovalcev in poslovnežev, tako da zagotovi ustrezna sredstva ter okrepi in razširi obstoječe programe štipendiranja, ter vzpostavi strukturno sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja in raziskovanja, spodbujanja izmenjav med univerzami ter javno-zasebnih partnerstev na področju raziskav;
12. poudarja pomen krepitve sodelovanja, v okviru evropske sosedске politike za razvoj športa v teh državah, upoštevajoč izobraževalno vrednost športnih dejavnosti; poziva evropske institucije in države članice, naj si prizadevajo za prost pretok športnikov po svetu, začenši s športniki iz držav evropske sosedске politike,
13. meni, da je bistvenega pomena mednarodno, regionalno in medregionalno kulturno sodelovanje, ki temelji na pristnem dialogu med kulturami in vključuje vse akterje v družbi (kulturne organe, institucije, organizacije in združenja); glede na to poziva države evropske sosedске politike, naj podpišejo in ratificirajo konvencijo Unesca o varovanju in

spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov;

14. meni, da lahko spodbujanje sodelovanja v kulturnih programih EU koristi materialnemu in nematerialnemu razvoju v državah evropske sosedске politike ter da ima kultura pomembno vlogo tudi pri spodbujanju inovacij, demokracije, človekovih pravic, podjetništva in ustvarjalnosti; zato poudarja pomen programov, kot so program Media Mundus, in projektov v okviru Unije za Sredozemlje in kulturnega programa vzhodnega partnerstva; se strinja z namero Komisije, da bo nadaljevala posebne ukrepe programa Kultura, in podpira odprtje naslednjega programa Kultura (2014–2020) za države evropske sosedске politike;
15. ravno tako poudarja, da je treba poenostaviti postopke predložitve projektov, njihovo oceno in financiranje, da bo lahko civilna družba v državah evropske sosedске politike jasno prepoznala priložnosti in jih povsem pregledno izkoristila;
16. poleg tega meni, da bi morali kulturni programi in programi za spodbujanje mobilnosti vključevati tudi mobilnost umetnikov in študentov umetnosti in jim s tem omogočiti ustvarjalno in kulturno obogatitev in izmenjavo;
17. se zavzema za uvedbo kulturnega vizuma za umetnike in druge kulturne delavce iz držav evropske sosedске politike; hkrati poziva Komisijo, naj predlaga pobudo za vizume za kratkotrajno bivanje, da bi odpravili ovire za mobilnost v kulturnem sektorju;
18. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj uskladita strateško uvedbo kulturnih vidikov zunanje politike, tako da kulturo dosledno in sistematično vključita v zunanje odnose EU in si prizadevata za dopolnjevanje zunanjih politik držav članic na področju kulture;
19. poziva k oceni obstoječih programov, da bi zagotovili učinkovito porabo sredstev pri izpolnjevanju ciljev EU; podpira racionalizacijo notranjih dejavnosti Komisije v okviru različnih obstoječih programov in projektov, ki se nanašajo na kulturo in izobraževanje;
20. poudarja pomen omrežij lokalnih organov, – predvsem pobratenja mest – javnih akterjev EU in držav prejemnic v okviru evropske sosedске politike za krepitev politične, gospodarske in kulturne izmenjave s temi državami; zato priporoča boljše zagotavljanje informacij in pomoči za nosilce projektov ter prejemnikov sredstev Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva; spodbuja vzpostavitev evropskih platform za izmenjavo informacij in dobre prakse;
21. poudarja, da so temeljne svoboščine, kot so svoboda izražanja in svoboda tiska ter pravica do povezovanja in komuniciranja na spletu ali na drug način, temeljni pogoj za kulturno izražanje, izmenjavo in dialog; zato poziva Komisijo in države članice, naj spoštujejo te svoboščine, vključno s svobodo na internetu, ter se zanje zavzemajo v Evropi in zunaj nje;
22. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj spodbuja konstruktivno izmenjavo z organi v državah evropske sosedске politike in predstavniki civilne družbe, med njimi tudi s kulturnimi akterji, da bi okrepila dialog o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah ter bi zlasti zagotovila medijsko svobodo ter na splošneje svobodo izražanja in prostega dostopa do informacij;

23. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj politično in finančno podpre prizadevanja civilne družbe, svobodnih medijev in nevladnih organizacij za uvedbo demokratičnega sistema in pravne države v vseh tistih državah evropske sosedске politike, kjer se kršijo temeljne svoboščine in človekove pravice;
24. ravno tako poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj obsodi dejstvo, da se represivni režimi vse bolj zatekajo k cenzuri in nadzoru interneta; z zaskrbljenostjo ugotavlja in obsoja proces omejevanja svobode govora in nadlegovanje opozicije, na primer v Belorusiji. poziva Komisijo, naj dosledno zahteva izpustitev pridržanih novinarjev;
25. poudarja, da je treba začeti, izvajati in podpreti kulturne in izobraževalne programe, katerih cilj je širjenje in spodbujanje temeljnih vrednot participativne demokracije, vključno s spoštovanjem človekovih pravic in pravic manjšin, ter ugotavlja, da bi ti programi morali biti dostopni posameznikom in kulturnim in izobraževalnim ustanovam iz držav evropske sosedске politike.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	5.10.2011
Izid končnega glasovanja	+: 26 -: 0 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Magdi Cristiano Allam, Maria Badia i Cutchet, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Jean-Marie Cavada, Santiago Fisas Aixela, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Hrisula Paliadelis (Chrysoula Paliadelis), Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, Sampo Terho, László Tőkés, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Milan Zver
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Heinz K. Becker, Ivo Belet, Luigi Berlinguer, Nessa Childers, Seán Kelly, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou (Georgios Papanikolaou)
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Jacky Hénin

18.10.2011

MNENJE ODBORA ZA DRŽAVLJANSKE SVOBOŠČINE, PRAVOSODJE IN NOTRANJE ZADEVE

za Odbor za zunanje zadeve

o reviziji evropske sosedске politike
(2011/2157(INI))

Pripravljalavka mnenja: H el ene Flautre

POBUDE

Odbor za dr zavlјanske svobo s tine, pravosodje in notranje zadeve poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. ocenjuje kot bistvenega pomena, da Evropska unija z uresničevanjem svoje revidirane sosedске politike v celoti podpre pričakovanja tistih, ki se borijo za demokracijo, pravno dr zavo, socialno pravičnost in človekove pravice, in poudarja, da je mobilnost osrednja sestavina nove sosedске strategije; v zvezi s tem poziva EU, naj odločno podpre procese demokratizacije, ne samo z nudenjem človekoljubne pomoči, temveč tudi s pomočjo pri političnih, socialnih, gospodarskih in kulturnih reformah;
2. ob tem opozarja, da morajo dr zave članice spoštovati načelo nevračanja in narediti vse, da se omogoči vzpostavitev evropskega azilnega sistema, ki bo dostopen, pravičen in bo prosilce varoval;
3. meni, da je revizija evropske sosedске politike za Evropsko unijo priložnost, da učinkovito izpolni svoje cilje in spoštuje svoje vrednote, kot določajo členi 2, 3, 6, 8 in 21 Pogodbe o EU;
4. poziva Svet in Komisijo, naj z oblastmi tretjih dr zav vzpostavi strukturiran dialog, da bi v zvezi z mobilnostjo oblikovali pristop, ki bi prinašal koristi vsem, naj sprostita vizumske formalnosti, bolje izkoristita priložnosti, ki jih ponuja vizumski zakonik EU, ter preučita obstoječa partnerstva za mobilnost, pri čemer naj se osredotočita zlasti na učinke soodvisnosti med razvojno pomočjo, varnostjo ter zakonitim in nezakonitim priseljevanjem, kot je opredeljeno v globalnem pristopu k vprašanju migracije; poziva, da

se posebna pozornost posveti zagotavljanju, da partnerske države ne bodo postale žrtve bega možganov;

5. poziva države članice in Evropsko unijo, naj ratificirajo protokol proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu; meni, da bi morala revizija evropske sosedske politike omogočiti sprejetje posebnih ukrepov na teh področjih; se pridružuje stališču Komisije glede migracije iz družinskih razlogov in pozdravlja skorajšnjo objavo njene zelene knjige o tej tematiki;
6. meni, da je v okviru skladne dolgoročne strategije nujno treba analizirati globoko zakoreninjene vzroke migracijskih tokov, da bi tako našli ustreznejše odgovore glede pravice do mobilnosti;
7. poziva EU, naj izboljša dostopnost in usmerjanje sredstev EU v projekte za obveščanje migrantov o njihovih pravicah in obveznostih ter o varstvu njihovih pravic, s posebnim poudarkom na pravicah mladoletnikov brez spremstva, žensk in drugih ranljivih skupin; zato poziva Komisijo, naj Parlamentu predstavi podrobno poročilo o uporabi sredstev EU, namenjenih sosedskim državam, med drugim v okviru tematskega programa Komisije za sodelovanje s tretjimi državami na področju migracije in azila;
8. odločno podpira pristop, ki zajema partnerstvo z družbo, zato poziva Komisijo in podpredsednico/visoko predstavnico, naj razvijeta mehanizme za izvajanje tega pristopa v polni meri, zlasti z vzpostavitvijo mehanizma nadzora, v okviru katerega bi civilna družba sodelovala pri opredeljevanju ciljev in meril ter izvajanju in spremljanju vseh partnerskih sporazumov, ter nadalje z ohranjanjem preglednega dialoga z demokratično izvoljenimi oblastmi in nacionalnimi parlamenti v zvezi z vprašanji pravosodja in notranjih zadev in z okrepitevijo demokratičnega nadzora Evropskega parlamenta nad vsemi vrstami mehanizmov, sodelovanja in sporazumov v zvezi z migracijo;
9. poziva Komisijo in Svet, naj začeta nemudoma reševati begunsko krizo, tako da opravita preiskavo v zvezi z brodolomi čolnov z begunci in podobnimi primeri, ko ni bila ponujena pomoč na morju, v sodelovanju s komisarjem za človekove pravice in parlamentarno skupščino Sveta Evrope, da države članice EU pozoveta, naj objavijo sporazume, sklenjene s tretjimi državami, da ponudita pomoč zadevnim državam ter še zlasti preučita možnosti za vzpostavitev humanitarnih koridorjev in takojšnjo obnovitev pogajanj o skupnem programu EU za ponovno naselitev; poziva države članice, naj v sodelovanju z UNHCR ponovno naselijo begunce, ki so zbežali iz Libije in ne morejo nikamor iz taborišč na tunizijski in egiptovski meji, njihova vrnitev v Libijo pa bi lahko ogrozila njihova življenja, če upoštevamo zlorabe, katerih žrtve so prebivalci iz podsaharskega dela celine; poziva Evropsko komisijo, naj opredeli natančne pogoje, pod katerimi bi za države članice, ki se soočajo z „nesorazmernim prilivom razseljenih oseb“, lahko veljale določbe iz Direktive 2001/55/ES o najnižjih standardih za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb; poziva Svet in Komisijo, naj poskrbita za nadaljnje ukrepe v zvezi s sporočilom Komisije z naslovom „Ocena sporazumov EU o ponovnem sprejemu“, zlasti kar zadeva spoštovanje temeljnih pravic pri izvajanju teh sporazumov.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	17.10.2011
Izid končnega glasovanja	+: 35 -: 2 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Jan Philipp Albrecht, Rita Borsellino, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Tanja Fajon, H�el�ene Flautre, Kinga G�al, Kinga G�oncz, �Agnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, L�ivia J�ar�oka, Teresa Jim�enez-Becerril Barrio, Juan Fernando L�opez Aguilar, Baronica Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, V�eronique Mathieu, Claude Moraes, Jan Mulder, Georgios Papanikolau (Georgios Papanikolaou), Carmen Romero L�opez, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba S�ogor, Rui Tavares, Kiriakos Triantafilidis (Kyriacos Triantaphyllides), Axel Voss, Auke Zijlstra
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Dimitrios Drucas (Dimitrios Droutsas), Ana Gomes
Namestniki (�len 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Albert De�, Mikael Gustafsson, Gabriele Zimmer

25. 10. 2011

MNENJE ODBORA ZA USTAVNE ZADEVE

za Odbor za zunanje zadeve

o reviziji evropske sosedске politike
(2011/2157(INI))

Pripravljaec mnenja: Andrew Duff

POBUDE

Odbor za ustavne zadeve poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. podpira združitvev področij zunanje politike in politike pomoči, ki sta bili v evropski sosedski politiki prej ločeni; želi si okrepljeno mrežo institucionalnih ureditev, ki bo stabilna, ekonomična in namenjena razvoju tesnejšega gospodarskega in političnega povezovanja med sodelujočimi stranmi, vključno z uskladitvijo vrednot v vseh mednarodnih forumih – zlasti v Združenih narodih – z vrednotami Evropske unije;
2. poudarja potrebo po decentralizaciji evropske sosedске politike, da bi lahko začele družbe v zadevnih državah celoviteje sodelovati; v tem smislu pozdravlja zavezo Komisije, da bo vzpostavila partnerstva z družbami prek instrumentov, kot je mehanizem za spodbujanje razvoja civilne družbe;
3. pozdravlja namero Komisije, da se izogne podvajanju, se osredotoči na strateška vprašanja znotraj večstranskih forumov evropske sosedске politike ter uporabi podregionalne in dvostranske stike za specifične naložbene projekte in programe sodelovanja; poziva k učinkovitejši uporabi obstoječih finančnih instrumentov, da se njihov potencial kar najboljše izkoristi; opozarja na pomen vzpostavljanja učinkovitih podregionalnih partnerstev v širši sredozemski regiji in nadaljevanja podobnih prizadevanj v okviru vzhodnega partnerstva;
4. priznava, da se projekt Unije za Sredozemlje sooča z izzivi in da doslej še ni izpolnil svoje naloge in ni pripomogel h krepitvi sodelovanja v širši sredozemski regiji; podpira sedanji proces za njegovo oživitev in hkrati poudarja, da bi moral imeti pomembno vlogo v

potekajočem demokratičnem procesu v južnem Sredozemlju; meni, da ta proces zahteva okrepljeno pozornost in zavzetost Unije, vključno z ukrepi za spodbujanje regionalnega sodelovanja; zato poziva k ponovni preučitvi obstoječih struktur regionalnega sodelovanja in k prilagoditvi le-teh potrebam, ki jih narekujejo nove razmere, z uporabo vseh možnosti, ki jih ima Evropska služba za zunanje delovanje; zlasti vztraja pri popolni vključitvi evropskega dela partnerstva v običajni okvir EU pod okriljem visoke predstavnice/podpredsednice in Evropske službe za zunanje delovanje;

5. poudarja, da je parlamentarna razsežnost kljub izzivom še vedno pomembna sestavina evropske sosedске politike, saj poleg izmenjave mnenj omogoča tudi izmenjavo izkušenj, kar je pomembno za parlamentarizem v zadevnih državah; predlaga, naj se za pravilno delovanje te razsežnosti izvede sistematična ocena praktičnih ureditev za Euronest in Evro-sredozemsko parlamentarno skupščino, da se jih izboljša, kjer je to mogoče;
6. pozdravlja nov poudarek evropske sosedске politike na celoviti gradnji institucij; pozdravil bi večjo jasnost glede vsebine in pomena razločevanja med državami evropske sosedске politike v kategoriji „izboljšaneга statusa“;
7. priporoča jasno ločevanje med medvladnimi in nevladnimi funkcijami evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice ter evropske ustanove za demokracijo, ki bi se morali med seboj dopolnjevati; ugotavlja, da je treba poiskati hitre in prožne načine sponzorstva EU v podporo pluralistični civilni družbi – vključno z demokratičnimi političnimi strankami –, da bi se prispevalo k razvoju resnične, trdne in posvetne demokracije.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	24.10.2011
Izid končnega glasovanja	+: 15 -: 1 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Stanimir Ilčev (Stanimir Ilchev), Constance Le Grip, David Martin, Paulo Rangel, György Schöpflin, József Szájer, Rafał Trzaskowski
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Sandrine Bélier, Zuzana Brzobohatá, Marietta Gianaku (Marietta Giannakou), Helmut Scholz, Alexandra Thein

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	17.11.2011
Izid končnega glasovanja	+: 57 -: 0 0: 5
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadzigeorgiu (Takis Hadjigeorgiou), Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Othmar Karas, Ioanis Kasulidis (Ioannis Kasoulides), Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Kopa (Maria Eleni Koppa), Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kiriakos Mavronikolas (Kyriakos Mavronikolas), Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, Kristian Vigenin, Boris Zala
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Haralampos Angurakis (Charalampos Angourakis), Véronique De Keyser, Andrew Duff, Göran Färm, Hélène Flautre, Roberto Gualtieri, Doris Pack, Helmut Scholz, György Schöpflin, Alf Svensson, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Marije Cornelissen, Rui Tavares, Ramon Tremosa i Balcells